

**Univerzita Karlova v Praze
Pedagogická fakulta**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2021

Luboš Příkop

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta
Katedra tělesné výchovy

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Výchova hokejové mládeže v ČR a její komparace s vybranými státy

Luboš Příkop

Vedoucí práce: PhDr. Martin Dlouhý, Ph.D.

Studijní program: Specializace v pedagogice

Studijní obor: Tělesná výchova a sport se zaměřením na vzdělání – Základy společenských věd se zaměřením na vzdělání

Rok 2021

Odevzdáním této bakalářské práce na téma *Výchova hokejové mládeže v ČR a její komparace s vybranými státy* potvrzuji, že jsem ji vypracoval pod vedením vedoucího práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále potvrzuji, že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze dne 12. 7. 2021

.....

Podpis

Poděkování

Touto formou bych rád poděkoval vedoucímu mé bakalářské práce, panu PhDr. Martinu Dlouhému, Ph.D. za veškeré konzultace, připomínky, a především za jeho cenné rady při zpracování bakalářské práce.

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce mapuje výchovu hokejové mládeže v prostředí České republiky a její následné srovnání s hokejovými velmocemi. Cílem práce bude podrobné rozebrání nového výchovného systému a zachytit důvody současného ústupu kvality Českého hokeje na mezinárodním poli. Vyhodnocení bude probíhat komparací jednotlivých států s ČR, kterými jsou USA a Švédsko, a to za pomoci metodiky a zázemí, mezinárodních úspěchů, rozhovorů s trenéry a dostupné literatury. Závěrem práce jsou formulovány kroky, které by mohly vést k opětovnému zlepšení stavu výchovy hokejové mládeže v ČR.

KLÍČOVÁ SLOVA

Výchova, mládež, lední hokej, komparace, Český hokej

ABSTRACT

This bachelor thesis maps the education of hockey youth in the Czech Republic and its subsequent comparison with hockey powers. The aim of the work will be to dismantle the new educational system in detail and to capture the reasons for the current decline in the quality of Czech hockey on the international stage. The evaluation will take place by comparing individual states with the Czech Republic, which are USA and Sweden, using methodology and background, international successes, interviews with coaches and available literature. At the end of the work, steps are formulated that could lead to a re-improvement of the education of hockey youth in the Czech Republic.

KEYWORDS

Education, youth, icehockey, comparison, Czech hockey

Obsah

1.	Seznam použitých zkratek	9
2.	Úvod	10
3.	Teoretická část práce	12
3.1.	Historie ledního hokeje	12
3.2.	Historie českého hokeje	13
3.3.	Pravidla ledního hokeje	17
3.4.	Výchovný proces hokejisty.....	21
3.4.1.	První etapa – Období pohybové průpravy.....	21
3.4.2.	Druhá etapa – Všestranná příprava.....	21
3.4.3.	Třetí etapa – Základy tréninku.....	21
3.4.4.	Čtvrtá etapa – Základy soutěžení	22
3.4.5.	Pátá etapa – Zaměření na sport.....	22
3.4.6.	Šestá etapa – Učit se vyhrávat i prohrávat.....	22
3.5.	Metodika hokejové přípravy v ČR.....	23
3.5.1.	Období U6 „Bav se a hraj si“	23
3.5.2.	Období U8 „Hraj si, aby ses učil“	23
3.5.3.	Období U10 „Uč se hrát“.....	24
3.5.4.	Období U12 „Uč se hrát lépe“	25
3.5.5.	Období U14 „Uč se trénovat a vyhrávat“	26
3.5.6.	Období U16 „Práce a vášně ruku v ruce“	27
3.5.7.	Období U18 „Tréninkem a intenzitou ke zlepšení“.....	28
3.5.8.	Období U18+ „Jsem odpovědný za svůj excelentní přístup a tvořivý výkon“	
	29	
3.6.	Systém výchovy mládeže Českého hokeje	30

3.6.1.	Pojď hrát hokej	31
3.6.2.	Trenér žáků Českého hokeje a Regionální trenéři.....	33
3.6.3.	Výchova talentované mládeže	35
3.6.4.	Akademie Českého hokeje	37
3.7.	Mládežnické soutěže.....	39
3.7.1.	Žákovské ligy	39
3.7.2.	Liga a Extraliga dorostu	39
3.7.3.	Mládežnické mistrovství ČR klubů.....	40
3.7.4.	Liga a Extraliga juniorů.....	40
3.7.5.	Změny v mládežnických soutěžích	40
3.8.	Úspěchy České hokejové reprezentace.....	41
3.9.	Systém výchovy mládeže Švédského hokeje.....	42
3.9.1.	Tre Kronors hokejová škola	42
3.9.2.	Rozvoj talentů.....	42
3.9.3.	U15 Rozvojové kempy	43
3.9.4.	Regionální kempy U16.....	43
3.9.5.	U16 Elitcamp.....	43
3.9.6.	U17 Elitcamp.....	43
3.9.7.	U18 Elitcamp.....	44
3.9.8.	U17-U18 Russincamper	44
3.9.9.	Hokejové střední školy	44
3.9.10.	Švédský model výchovy	45
3.10.	Úspěchy Švédské hokejové reprezentace.....	46
3.11.	Systém výchovy mládeže v USA.....	46
3.11.1.	Střední školy	46

3.11.2.	Univerzitní hokej	47
3.11.3.	USHL	47
3.11.4.	NCAA	47
3.11.5.	NAHL	48
3.11.6.	ACHA	48
3.12.	Úspěchy reprezentace Spojených států amerických.....	49
4.	Problém, cíl a úkoly práce	50
4.1.	Hlavní cíl práce	50
4.2.	Problémy práce	50
4.3.	Výzkumné otázky	50
5.	Metodika práce	51
5.1.	Použité metody výzkumu.....	51
5.2.	Metody použité v práci	51
5.3.	Získ informací a dat	52
5.4.	Organizace výzkumu	52
6.	Výsledky.....	53
6.1.	Rozhovor 1.....	53
6.2.	Rozhovor 2.....	60
6.3.	Komparace hokejových podmínek v ČR, Švédsku a USA.....	66
6.3.1.	Podmínky pro provozování ledního hokeje.....	66
6.3.2.	Počet hráčů v nejlepší lize světa	66
6.3.3.	Úspěchy juniorských reprezentací.....	67
6.3.4.	Systém výchovy mládeže v ČR a ve Švédsku.....	67
6.3.5.	Školství a soutěže v ČR a ve Švédsku, USA.....	67
6.3.6.	Příprava hráčů pro seniorský hokej	68

7. Diskuze	70
8. Závěry	79
9. Seznam použitých informačních zdrojů	80
9.1. Publikované zdroje	80
9.2. Internetové zdroje	80
10. Seznam příloh	86
11. Seznam obrázků.....	89

1. Seznam použitých zkratk

IIHF – mezinárodní hokejová federace

ČSLH – český svaz ledního hokeje

ČH – český hokej

U6 – věková kategorie do 6 let

U8 – věková kategorie do 8 let

U10 – věková kategorie do 10 let

U12 – věková kategorie do 12 let

U14 – věková kategorie do 14 let

U16 – věková kategorie do 16 let

U18 – věková kategorie do 18 let

TJ – tréninková jednotka

RT – regionální trenér

VTM – výchova talentované mládeže

NHL – National Hockey League

USHL – United States Hockey League

NCAA – National Collegiate Athletic Association

NAHL – North American Hockey League

USPHL – United States Premier Hockey League

ACHA – American Collegiate Hockey Association

2. Úvod

Bakalářská práce se zabývá ledním hokejem, výchovou mladých hráčů a komparací se světovými velmocemi, které v posledních letech nepochybně Český hokej převyšují, a to jak v mládežnických kategoriích, tak v seniorských. Toto téma jsem si vybral z důvodu mého profesionálního působení v prostředí ledního hokeje v klubu HC Slavia Praha. Lední hokej byl po dlouhá léta mou vášní a velmi těžko sleduji jeho ústup ze slávy v naší malé, ale úspěšné zemi. Záměrně jsem uvedl termín „byl mou vášní“ protože věřím, že ze širšího hlediska do problematiky výchovy české mládeže vidím, a proto bych tomu rád věnoval tuto práci. Lední hokej je jedním z nejrozšířenějších sportů světa, v České republice se považoval a stále považuje za národní sport. Je to jeden z nejrychlejších sportů na světě. Hráči na bruslích dosahují vysokých rychlostí a vystřelený puk někdy přesáhne i 160 km/h. Hokej je velice populární na celé severní polokouli, od kolébky hokeje Kanady až na samotný okraj Kazachstánu. Lední hokej se řadí mezi zimní a olympijské sporty, podmínky k jeho provozování ať už profesionálně, nebo rekreačně jsou velmi náročné. I tak se ale lední hokej řadí mezi velmi oblíbené sporty v ČR, kromě profesionálních soutěží existují i amatérské „hobby“ soutěže a ligy, které se těší velké oblibě. Zároveň je hokej přístupný pro všechny věkové kategorie i pohlaví, malí hokejisti začínají bruslit od 3-4 let, ale na druhé straně ho hrají i starší generace. Tyto charakteristiky z ledního hokeje dělají celonárodní a populární sport.

Svou práci jsem rozdělil na dvě části, teoretickou a praktickou. Teoretická část se zabývá základním principem hry ledního hokeje a jeho českou, i obecnou historií. Další část je zaměřena na systém českého hokeje a jeho nový systém, výchovný proces hokejisty, metodiku tréninku a výchovu mládežnických kategorií za použití metodiky ČSLH (Český svaz ledního hokeje) a dostupných rozhovorů s funkcionáři hokejových klubů. Dále jsou v práci rozebrány typické prvky pro výchovné systémy komparovaných států, kterými jsou Švédsko a USA. Teoretická část práce je doplněna o mezinárodní úspěchy nejstarších mládežnických reprezentací.

Praktická část se věnuje polostrukturovaným rozhovorům s trenéry HC PZ Kladno a HC Lev Benešov, kteří byli dotazováni na stav výchovy českého hokeje a funkci nového

systemu, případně jeho nedostatky. Dále komparuje avizované státy s ČR s pohledem na jednotlivé hokejové systémy, mezinárodní úspěchy a rozdíly ve vývoji hokejové mládeže, které mají dopad i na seniorské výběry.

3. Teoretická část práce

3.1. Historie ledního hokeje

O původu a historii ledního hokeje se vedly dlouhé debaty a mezinárodní hokejová federace (IIHF) nakonec prohlásila, že první organizovaná hra ledního hokeje se odehrála roku 1875 v Montrealu. První oficiální pravidla byla podle mnohých zveřejněna deníkem Montreal Gazette v roce 1877. Nicméně průzkumy odhalily skutečnost, že organizovaný lední hokej či podobné bandy hry se hrály již v Anglii, kde měly vzniknout i první pravidla. Kanada tento sport silně ovlivnila až po roce 1870 (Martel, 2019).

Koncem 19. století soupeřil hokej s lakrosem o status nejpopulárnějšího sportu v Kanadě. Vznikla první národní hokejová organizace, amatérská hokejová asociace (AHA) Kanady, která omezila počet hráčů na jednu stranu na 7. Byla založena roku 1885 v Montrealu a prvními kluby byly Kingston Hockey Club, Queen's University, Kingston Athletics a Royal Military College (Fischler, Eskenazi, 2006).

Hokej je jednou z her typu „hůl a míček“, jejíž historie sahá až k počátkům samotné historie lidstva. Existují dokumenty, které dokládají takové hry již ve starověkém Egyptě a Řecku. Hry s holí a míčkem byly také zábavou pro domorodé kmeny v Americe, ještě před příchodem evropských kolonizátorů. Existují také jasné důkazy, že podobné hry se hrály i ve středověké Evropě. Například Speculus Maius, encyklopedie ze 13. století sepsaná dominikánským mnichem Vincentem z Beauvais z Francie. V encyklopedii je obsažená ilustrace čtyř mužů hrajících choule à la crosse, hru, ve které hráči používají zakřivené k posunutí míče směrem k cíli (Martel, 2019).

První případ, kdy byla použita hůl a míček na ledě byla hra „chamiare“, která se hrála na Firth of Forth ve Skotsku v roce 1608, během období, které bylo známé jako „Velká zima“. Jsou zde však pochybnosti, že by se hrálo s bruslemi, ty byly totiž prvně použité až v Anglii v roce 1660. Roku 1660 se totiž britská královská rodina vrátila z nizozemského exilu a přinesla s sebou vášeň pro bruslení. V Londýně se to rychle stalo populární aktivitou, diarista Samuel Pepys v roce 1662 napsal, že na kanále v St. James's Park viděl lid, jak bruslí na ledě a popsal to jako velmi pěkné umění. Přibližně ve stejném roce, nizozemští drenážní dělníci

nejspíše zavedli brusle s kovovou čepelí do Fens (pobřežní pláň ve východní Anglii), kde se nacházela rozsáhlá síť kanálů, která poskytovala mnoho příležitostí k bruslení (Martel, 2019).

Ale co samotný název hokej? Na rozdíl od bandy, hurlingu, nebo shinty je pojem „hokej“ poměrně nový. Jeho nejstarší zveřejnění je v knize „Sporty pro mladistvé a kratochvíle“ z roku 1773 od Richarda Johnsona. V 11. kapitole jsou zmínky o hokeji a nese název „Nová zlepšení hry v hokeji“, to by mohlo naznačovat, že název byl užíván již dříve. Kapitola podrobně popisuje hru ve více než 800 slovech, přičemž termínem „hokej“ neoznačuje hůl, ale spíše předmět, s nímž se hraje. To plně nekorresponduje s nejrozšířenější etymologií pro slovo hokej – to by mělo pocházet z francouzského slova „hoquet“ podle tvaru zahnuté hole (Martel, 2019).

3.2. Historie českého hokeje

„Podepsaní předkládají stanovy Českého Svazu Hockeyového s uctivou žádostí, by slavné c.k. místopředsedství znění jich na vědomí vzalo a co možno vbrzku schválení svého k rukám předsedy přípravného výboru p. E. Procházky, ředitele Ústředního obchodního zpravodajství v Praze V., Mikulášská tř. č. 9, udělilo.“ (Historie hokeje, 2018). Takto zněla žádost sportovního nadšence a propagátora Emila Procházky, kterou dne 11.11.1908 doručil na místopředsedství království Českého v Praze. O 8 dní později, tedy 19.11.1908 byla žádost uznána, potvrzena a oficiálně tak vznikl Český svaz Hockeyový (Český hokej, 2017).

Kvůli klubovým rozporům se hokejový svaz nerodil snadno. Schůze, která měla být iniciativou k založení hokejového svazu se musela opakovat ještě 2x. K volbě prvního předsedy tedy došlo až 13. ledna 1909 a prvním předsedou se stal Josef Potáček (Historie hokeje, 2018).

Od 15. listopadu 1908 je Česko členem Mezinárodní hokejové federace, která byla založena téhož roku v Paříži. Čechy podaly svou přihlášku jako teprve druhá země, tou první byla Francie (Historie hokeje, 2018).

První turnaj, kterého se čeští hokejisté zúčastnili se konal roku 1909 ve francouzském Chamonix. Sedm hráčů ve složení Gruss, Vindyš, Malý, Hammer, J. Fleischmann, Jarkovský a Palouš dostala přezdívku Mušketýři s hokejkou. Tým nastupoval v dresech

Slavie, jezdeckých rajtkách a všechny zápasy prohrál. Nicméně doma se celý tým stal středem zájmu, dokonce i zahraniční média pěly na české hráče samou chválu. Hned po návratu z Chamonix se uskutečnilo první Mistrovství Čech v kanadském hokeji, tak byl turnaj označován dobovým tiskem (Český hokej, 2017).

Prvním mistrovstvím Evropy, na kterém se český tým představil se konalo v Berlíně roku 1911. Během jednoho dne zde český tým zdolal Německo, Švýcarsko i Belgie a získal tak své historicky první zlaté medaile. Podobný triumf se povedl i v letech 1914, 1922, 1925 a 1929. První domácí mistrovství se konalo v roce 1912 v Praze, čeští hokejisté turnaj opět ovládli, úspěch byl však anulován z důvodu neoprávněného nastoupení Rakouska, které nebylo v IIHF. Prvním domácím prvenstvím byl kontinentální šampionát v roce 1925, který hostily Štrbské Pleso a Starý Smokovec (Historie hokeje, 2018).

Čeští hokejisté dlouho měřili síly pouze s evropskými státy. První medaili v konkurenci zámořských týmů jsme získali už jako Československo v roce 1920 v Antverpách, kde turnaj proběhl během letních her. V závěrečném zápasu český výběr porazil Švédsko 1:0 a bral tak třetí místo. Tento turnaj byl až v roce 1982 zpětně uznán jako první mistrovství světa. Na historicky první pořádání mistrovství světa si Československo muselo počkat do roku 1933, kdy se turnaj odehrál na pražské Štvanici. Čechoslováci tehdy obsadili třetí místo, v rozhodujícím zápasu porazili Rakousko 2:0 (Historie hokeje, 2018).

První krizí si československý hokej prošel v roce 1923, hokejový svaz čelil rozpadu z důvodů hádek a třenic mezi kluby, zejména pak mezi rivaly Slavií a Spartou. Tyto neshody se promítly i do nominace na Týden zimních sportů roku 1924 v Chamonix, které byly později označené za první zimní olympijské hry. Československo se nedostalo do finálové skupiny, a dokonce schytalo nemyslitelný debakl 0:30 od Kanady, který byl zejména médií velmi rozebírán a objevovaly se hlasy o velezradě. Stejná situace se opakovala v roce 1928 ve svatém Mořici a 1936 v Garmisch-Partenkirchenu. Zimních her v Lake Placid 1932 se československý tým nezúčastnil vzhledem k nedostatku financí (Český hokej, 2017).

6. listopadu roku 1932 byl v Praze na Štvanici otevřen první stadion s ledovou plochou na území naší země. Maximální kapacita byla 10 000 diváků a konaly se zde 4 mistrovství světa, první v roce 1933. V roce 2000 byl vyhlášen Národní kulturní památkou a v roce 2011 zbořen (Gut, 1986).

V tomto období na sebe začal upoutávat pozornost nově vzniklý klub LTC Praha. Jeho zakladatel Jaromír Citta přetáhl nejlepší hráče do Prahy a klub dlouhá léta neměl konkurenci. Dokonce se mu podařilo vyhrát Spengler Cup, té doby nejprestižnější soutěž v Evropě celkově ovládl 7x. Domácí soutěž opanoval 11x až do roku 1949, kdy začal jeho postupný rozpad. Této skupině hráčů a reprezentantů se přezdívalo tzv. Zlatá generace, protože takto silná a dominující sestava se již nikdy neobjevila. Rozvoj této generace byl však potlačen, stejně jako československý hokej, a to druhou světovou válkou. Avšak úplný konec této generace nastal mimo led, a to z politických důvodů. Toto období se považuje za jedno z nejhorších v historii našeho hokeje (Gut, 2008).

Jedním z posledních úspěchů pro zlatou generaci bylo první vítězství na mistrovství světa v roce 1947, které se ke vši kráse konalo v Praze. Bohužel v listopadu roku 1948 spadlo nad kanálem La Manche letadlo, na jehož palubě se nacházelo šest československých hokejistů. Po únorovém převratu dostali hráči nabídku k vytvoření exilového národního mužstva. O nabídce hlasovali, po dlouhých debatách se v curyšském hotelu Waldorf nadpoloviční většina hráčů shodla, že se vrátí zpět do vlasti. To se však mužstvu stalo osudným (Jenšík, 2001).

V roce 1950 bylo kvůli obavám z emigrace československému mužstvu zakázáno odletět do Velké Británie na mistrovství světa. O pár dní později STB zatkla v návaznosti na hlasování v hotelu Waldorf téměř celou hokejovou reprezentaci. Po následujícím vykonstruovaném soudním procesu bylo 11 hráčů odsouzeno k celkem 77 letům vězení. Ze stejného důvodu neodjela reprezentace ani na mistrovství světa v roce 1951, v roce 1953 museli hráči držet smutek za zesnulého Klementa Gottwalda (Lukšů, 2007).

K výročí 60 let českého hokeje se mělo v roce 1969 konat mistrovství světa v Československu. Nicméně komunistická strana měla po začátku okupace strach ze shromažďování lidu a pořadatelství tak přenechala Švédsku. Několik hráčů si pak na protest proti režimu a okupaci přelepovalo páskou rudou hvězdu, která byla přítomna ve znaku na dresech. Hokejisté získali bronzové medaile, nicméně doma byli považováni za hrdiny, protože se jim podařilo dvakrát porazit ruskou sbornou (Gut, 2008).

Sport a zejména hokej byl jednou z mála oblastí, kde se dalo veřejně postavit Svazu sovětských socialistických republik. Hokej v této době stmeloval celý národ a zápasy proti

sborné byly vždy velmi vypjaté a vyhocené. Vítězství nepatřila pouze hokejistům, ale celému národu. Po letech neúspěchu to konečně přišlo, v Praze roku 1972 českoslovenští hokejisté opět vyhráli mistrovství světa. Navíc se rodila další úspěšná generace kolem Ivana Hlinky, Vladimíra Martince, Františka Pospíšila či Jaroslava Pouzara, která vybojovala zlato na mistrovství světa v letech 1976 a 1977 (Český hokej, 2017).

Někteří českoslovenští hráči využilo příležitosti prosadit s v kanadsko-americké NHL. To byl ovšem možné pouze za cenu emigrace, tím si v podstatě zavřeli cestu do reprezentace, pro tehdejší režim se stali nežádoucími. Na úkor individuálních úspěchů však trpěl Československý hokej, na odchod předních hráčů a tahounů reprezentace nebyl čas reagovat. I přes to se mu ale stále dařilo držet světové elity, největším úspěchem 80. let se stal domácí vítězný šampionát z roku 1987 (Gut, 1998).

Po pádu komunismu v roce 1989 nastal obrovský odliv československých hráčů do NHL, tak silný odliv hráčů neměl obdoby. Československo a později i Česká republika měla po dlouhou dobu největší zastoupení hráčů v NHL mezi hráči pocházející z Evropy. Národní mužstvo tím opět trpělo, na mistrovstvích světa nemohli reprezentovat ti nejlepší a Olympiáda byla pro hráče NHL uzavřena až do roku 1998. Po rozpadu Československa muselo nastat i rozdělení reprezentace. Ta česká zůstala po právu v elitní divizi A, slovenská byla zařazena až do skupiny C (Gut, 2008).

Český hokej se z problémů na počátku 90. let nějakou dobu vzpamatoval. Potom však přišlo vítězné období, o kterém historie nepamatuje. Po dlouhé době se začala tvořit nová tzv. zlatá generace kolem hráčů Roberta Reichla, Pavla Patery, Davida Výborného či Martina Ručinského. Prvním úspěchem pro tuto partu bylo zlato z mistrovství světa v roce 1996 ve Vídni. Celkově získala cenný zlatý kov pětkrát. Nejcennějšího triumfu pak dosáhla na olympiádě 1998 v Naganu. Olympiáda v Naganu byla navíc první, na které se představili i hráči z NHL, tak silné národní výběry se dosud pod pěti kruhy nesešly. Česká republika zvítězila i přes skutečnost, kdy z šesti přímo nasazených celků použila nejméně hráčů z NHL. Nadvláda českého hokeje vyvrcholila obdobím mezi roky 1999-2001, reprezentaci se podařilo třikrát v řadě vyhrát mistrovství světa, kterému se říká tzv. zlatý hattrick. To byl jev dosud nevídaný (Český hokej, 2017).

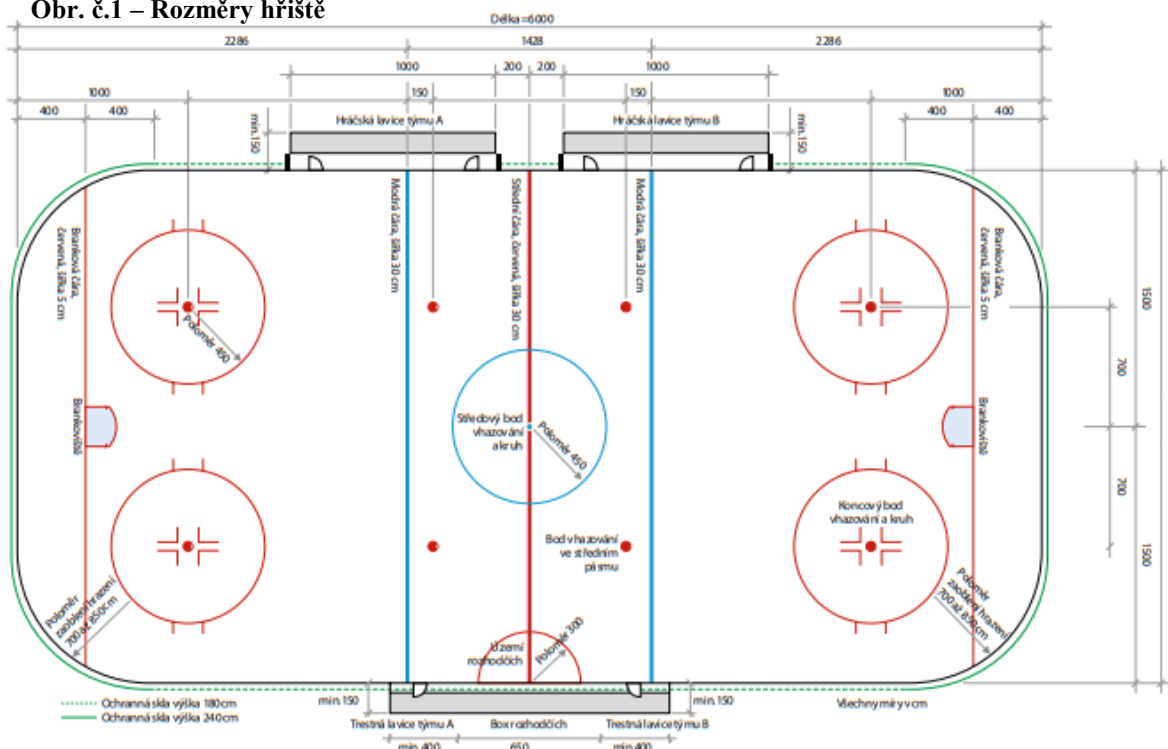
Od doby největších úspěchů v Naganu a tzv. zlatém hattricku začal český hokej mírně stagnovat. Úspěchy se dostávají spíše výjimečně, a to jak v mužské kategorii, tak v kategoriích mládežnických. Postup a práce s mládeží je dlouhodobě kritizována, nedaří se nalézt správné koncepce a cesta zpět na hokejový vrchol se spíše vzdaluje. O to hůře v době, kdy se státy, které dříve nepatřily mezi světovou špičku začínají přibližovat na naši úroveň. Některé nejsou daleko od její dosažení. To ale bude rozebráno níže.

3.3. Pravidla ledního hokeje

Hřiště

Lední hokej se hraje na bílé ledové ploše, která se nazývá hřiště. Každé hřiště musí mít dvě branky, jednu na každé straně hřiště. Musí splňovat vlastnosti, které rozhodčí uznají za způsobilé ke hře včetně bezpečnosti pro diváky. Pro soutěže IIHF jsou doporučené standardní rozměry hřiště (Viz. obrázek č. 1) 60 metrů na délku a 26-30 metrů na šířku. Rohy musí být zaoblené (IIHF, Pravidla ledního hokeje, 2018-2022, s. 22–23).

Obr. č.1 – Rozměry hřiště

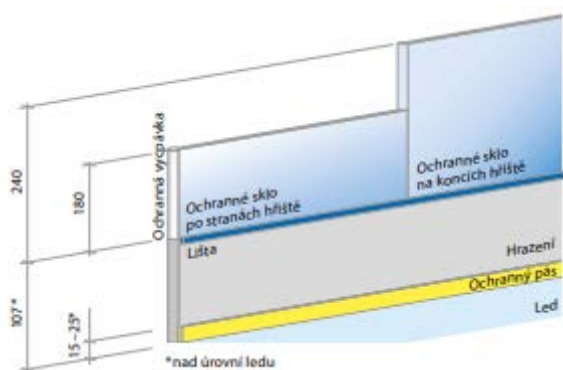

Zdroj: IIHF, Pravidla ledního hokeje, 2018-2022

Hrazení hřiště

Hřiště je ohraničené stěnou, které se říká hrazení a je vyrobeno ze dřeva, nebo z plastu. Jeho barva je bílá. Od povrchu ledu by výška hrazení měla dosahovat 107 cm. (Viz. obr. č. 2). K horní části hrazení jsou připevněné tabule z plexiskla, nebo akrylového materiálu, které je 12 až 15 mm silné, průhledné a má velikou trvanlivost. Povinností pro IIHF je pružnost skel, to umožňují podpěry mezi jednotlivými tabulemi skel. Za bránou musí být ochranné sklo vysoké 2,4 m, po stranách hřiště pak 1,8m s výjimkou místa před hráčskými lavicemi. Ochranné sítě jsou povinné pro všechny soutěže pod IIHF. Jsou umístěny nad ochrannými skly v obou koncových pásmech (IIHF, Pravidla ledního hokeje, 2018-2022, s. 23–24).

Obrázek č.2 – Hrazení a ochranné sklo

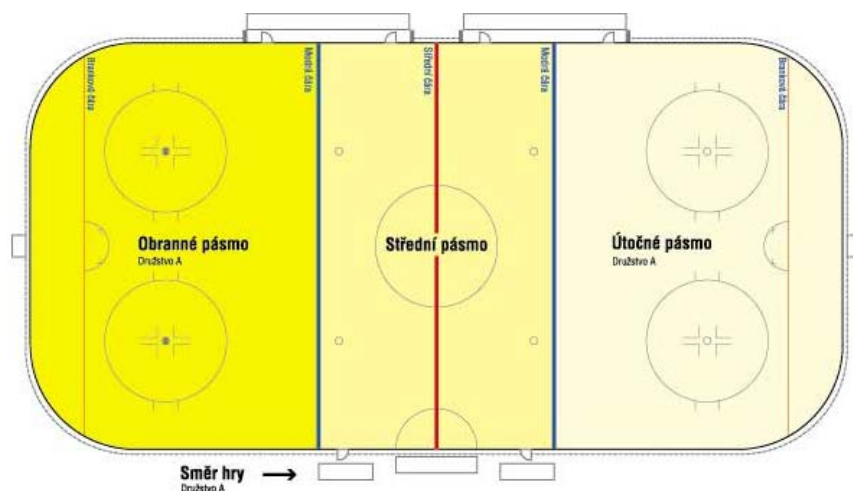

Zdroj: IIHF, Pravidla ledního hokeje, 2018-2022

Vymezení ledové plochy

Hřiště musí být po své délce vyznačeno svislými čarami, které ho rozdělují na pásma. Jsou jimi branková čára, modrá čára, střední čára, modrá čára, branková čára. (Viz. obr. č. 3) Modré čáry rozdělují hřiště na 3 pásma, obranné pásmo, střední pásmo, útočné pásmo. Pásma jsou rozdělena následovně, mezi modrými čarami je střední pásmo. Zbytek délky připadá na obranné a útočné pásmo. Střední čára rozděluje hřiště na dvě přesně shodné poloviny. Brankové čáry se nachází na obou koncích kluziště (IIHF, Pravidla ledního hokeje, 2018-2022, s. 24–25).

Obrázek č.3 – Rozdělení ledové plochy, pásma

Zdroj: IIHF, Pravidla ledního hokeje, 2018-2022

Princip hry / obecná pravidla

Utkání

Utkání proti sobě hrají dva týmy, které se snaží vstřelit gól. Tým, který vstřelí více gólů se stává vítězem. Aby byl dosaženo gólu, musí být puk dopraven do branky soupeře způsobem, který není vyloučen pravidly (Hra rukou, nohou). Většiny utkání jsou součástí čtyři rozhodčí, dva hlavní a dva čároví, v některých mládežnických kategoriích je přítomen pouze jeden hlavní rozhodčí. Hráči v poli bruslí, hrají holí s pukem, nahrávají a střílejí. Hra do těla tzv. bodyček je nedílnou součástí hry a pokud je proveden v rámci pravidel, jedná se o nejběžnější způsob k získání kontroly nad pukem (IIHF, Pravidla ledního hokeje, 2018-2022, s. 41).

Hrací doba

Utkání se hraje na tři dvacetiminutové třetiny, pokud v této době nebude možné určit vítěze, pokračuje se do prodloužení a případně dochází na samostatné nájezdy. V prodloužení se hraje stylem tzv. náhlé smrti, to znamená, že první gól je vítězný. Třetiny jsou oddělené patnáctiminutovou přestávkou. Před každou třetinou a prodloužením (s výjimkou pěti a deseti minutovým) musí být upravena ledová plocha za pomoci rolby (IIHF, Pravidla ledního hokeje, 2018-2022, s. 41).

Zahájení utkání

Utkání je vždy zahájeno jedním z rozhodčích, a to vhazováním ve středovém kruhu. Každá třetina, nebo prodloužení začíná vhazováním ze středového kruhu. Ve středovém kruhu se vhazuje i po vstřeleném/inkasovaném gólu. Ostatní vhazování se provádějí na jednom z devíti bodů podle toho, který byl nejbliž místu v pásnu, kde se naposledy hrálo (IIHF, Pravidla ledního hokeje, 2018-2022, s. 43-44).

Přerušování hry

Pokud rozhodčí na ledě zapíská, aby přerušil hru, hráči musí neprodleně zanechat hry, kontaktu s protihráči a puk zůstává volný. Herní akce během hry pokračují až do doby, než zapíská jeden z rozhodčích (IIHF, Pravidla ledního hokeje, 2018-2022, s. 42).

Hra se přerušuje z důvodu porušení jednoho z následujících pravidel, nebo v situaci, kdy není možné dále pokračovat ve hře – nedovolený zásah diváků, zakázané uvolnění, ofsajd, puk mimo hru, puk z dohledu, puk na brankové a koncové síti, puk mimo hřiště, puk odražený od rozhodčího na ledě, přihrávka rukou, hraní puku vysokou holí, poškození ochranného skla, zraněný rozhodčí na ledě, zraněný hráč, faul/nedovolený zákrok/trest ve hře.

Puk

Puk bývá zpravidla černý a je vyrobený z vulkanizované pryže. Váží 156 až 170 gramů a jeho průměr je 7,62 cm. Na tloušťku pak má 2,54 cm. Potisky, loga či znaky mohou být na obou stranách puku, nesmí však přesahovat 35 % plochy. Pokud se puk rozpadne, nebo jinak deformuje hra je okamžitě přerušena. Puk musí být neustále v pohybu, pokud tak ani jeden z týmů nebude chtít učinit, rozhodčí přerušuje hru a dojde k vhazování na nejbližším bodu pro vhazování (IIHF, Pravidla ledního hokeje, 2018-2022, s. 43).

Obrázek č.4 – Tvar a rozměry puku

Zdroj: IIHF, Pravidla ledního hokeje, 2018-2022

Střídání stran

Na začátku utkání týmy hájí stranu, která je blíž k jejich hráčské lavici. Týmy si musí vyměnit strany před každou následující třetinou, hráčské lavice si ale nemění (IIHF, Pravidla ledního hokeje, 2018-2022, s. 43).

Oddechový čas

Každý tým si během hrací doby 60 minut a prodloužení může vzít oddechový čas trvající 30 sekund. Pouze hráč na ledové ploše, který je pověřen trenérem, nebo sám trenér si můžou zažádat o oddechový čas. O oddechový čas lze zažádat jen během přerušené hry a před kompletním vystřídání hráčů (IIHF, Pravidla ledního hokeje, 2018-2022, s. 49).

3.4. Výchovní proces hokejisty

3.4.1. První etapa – Období pohybové průpravy

Tento výchovný proces probíhá na úplném začátku hokejového vývoje, týká se především předškoláků do 6 let. Jedná se o základní pohybové dovednosti, skákání, běhání, chytání a později o elementární dovednosti jako plavání, jízda na kole. Hlavním cílem je podpořit správný rozvoj dítěte a vytvořit u něj vztah k pohybu. Tento vztah a vývoj prohlubuje především rodina a všestranné zájmové a pohybové kroužky. Soutěžení není součástí této etapy (Český hokej, 2021).

3.4.2. Druhá etapa – Všestranná příprava

Období všestranné přípravy se týká dětí ve věku 6-9 let, přípravky. Děti se seznamují s co nejširším spektrem pohybů a upevňují si vztahu ke sportovní aktivitě. Zahajují se sportovní činnosti nízké intenzity, pestré a herní. Rozvíjí se pohybové dovednosti, které mají vztah k základům techniky jednotlivce a bruslení. Děti se seznamují se základní taktikou, pravidly a obecnými zásadami hry = sportovní hry. V této etapě začínají dlouhodobé soutěže, kde podstatou je rozvoj prožitku a pochvala, ne vítězství a nic jiného (Český hokej, 2021).

3.4.3. Třetí etapa – Základy tréninku

V této fázi již není příprava pouhou zábavou, ale trénink se stává i určitou povinností a překonáváním obtíží. Je to typické pro věkovou kategorii v rozmezí 10 a 11 let, tedy mladší žáci. Zvyšuje se objem tréninkové zátěže, prodlužuje se doba tréninku a jeho frekvence za

dostatečné délky odpočinku a odpovídající regenerace. Pestrost cvičení neubývá, zapojuje se nácvik taktických dovedností za pomoci průpravných cvičení a her. Důležitý je rozvoj psychiky a upevňování morálních vlastností. Mimo sportovních her se objevují i týmové soutěže (Český hokej, 2021).

3.4.4. Čtvrtá etapa – Základy soutěžení

Čtvrtou etapou si prochází starší žáci, tedy hokejisté ve věku 12-13 let. Tvoří se základní návyky chování a jednání v konkrétních soutěžích. Od her se přechází k opravdovému tréninku, cílem však ještě není výkon, ale hráči se pomalu učí, jak zvládat jednotlivé soutěže. Zapojuje se kondiční trénink v oblasti silové a vytrvalostní. Rozvíjí se specifické hokejové dovednosti v herních podmínkách. Taktika začíná hrát významnou roli v tréninku i utkání, hráč si uvědomuje pojem týmové hry (Český hokej, 2021).

3.4.5. Pátá etapa – Zaměření na sport

Ve věku 14-15 let, tedy mladší dorostenci stojí před důležitým rozhodnutím, a to jakou roli bude v jejich životě hrát sport. Vybírají si cestu tzv. vrcholového sportu, nebo jestli pro ně bude sport pouhou náplní volného času. Poté se hodnotí předpoklady k dosažení té nejvyšší výkonnosti. Tréninkové nasazení je velmi vysoké, rozvíjí se všeobecná i specifická kondice, zvládnutí bruslení a herních činností v utkání by mělo být dotažené k dokonalosti. Soutěžní zatížení je vysoké a klade se důraz na úspěch. Důležitá je kombinace sportu a školy (Český hokej, 2021).

3.4.6. Šestá etapa – Učit se vyhrávat i prohrávat

Poslední etapou si prochází starší dorostenci a junioři, hráči ve věku od 16 do 19 let. Formou kvalitního tréninku, nspecifického i specifického se dostává kondice a individuální dovednost na maximální úroveň. Plánují se dlouhodobé sportovní cíle a veškeré úsilí směřuje k jejich splnění. Důraz je kladen na výkonovou motivaci, pracovitost, snahu být nejlepší a na další aspekty, které jsou velmi žádoucí pro úspěch ve vrcholovém sportu. Hráči se učí zvládat soutěžní stres a frustraci. Sport se stává prioritou a život se mu přizpůsobuje, ti nejtalentovanější objevují první zkušenosti s vrcholovým hokejem a reprezentací (Český hokej, 2021).

3.5. Metodika hokejové přípravy v ČR

3.5.1. Období U6 „Bav se a hraj si“

Hlavním cílem je vzbudit zájem o lední hokej, doporučuje se 20 hodin pohybu týdně, 10 % aktivity v tréninku, 90 % spontánní činnost. Přístup trenéra je milý, laskavý a radostný a nešetří pochvalou (Vojta, 2020).

Charakter věku – nekoordinované pohyby, špatné soustředění, neustálá aktivita, nevyvinutá jemná motorika, děti pracují pouze se zájmem (Vojta, 2020).

Trénink na ledě – 1 až 2 x týdně, 60 min (Vojta, 2020).

Hlavní období – září až březen, 40-50 TJ (tréninkových jednotek) na ledě (Vojta, 2020).

Počet utkání – 0, v této kategorii se žádné utkání nehrají (Vojta, 2020).

Hlavní zaměření tréninku

- *„zvládnutí základních bruslařských dovedností – vstávání z ledu, chůze po ledě, přímá jízda vpřed, vyjíždění oblouků, zastavování pluhem*
- *variabilita bruslení (přeskakování, podjíždění, různé polohy a činnosti při bruslení, změny směru)*
- *stabilizování bruslařských dovedností (děti získávají na bruslích jistotu)*
- *základní seznámení s vedením kotouče tlačení a tažením*
- *nerozlišujeme posty“* (Vojta, 2020, s. 6).

Trénuje se formou skupinového tréninku kromě společné úvodní části. Děti jsou rozděleny do výkonnostních skupin podle kvality bruslení. Zapojení dětí je cca 75 % z času tréninku, 1/6 času se věnuje nácviku, 5/6 času je hra. Na závěr proběhne pozitivní zhodnocení tréninku (Vojta, 2020).

3.5.2. Období U8 „Hraj si, aby ses učil“

Metodické cíle této kategorie jsou totožné s kategorií U6, tedy převaha her a prožitku. Je potřeba podporovat zájem o lední hokej a naučit základy dovedností. Doporučuje se opět 20 hodin pohybu týdně, 20 % aktivity v tréninku, 80 % spontánní činnost (Vojta, 2020).

Charakter věku – vše je zajímavé, plynulý růst váhy i výšky, není analytické myšlení, horší jemná motorika, rychlá regenerace (Vojta, 2020).

Tréning na ledě – 2 x týdně, 60 min (Vojta, 2020).

Hlavní období – září až březen, 70 TJ na ledě (Vojta, 2020).

Počet utkání – Cca 20-24 formou turnaje v kombinaci s ostatními sporty. Maximálně 1x za 4 týdny turnaj na malém prostoru na ledě (Vojta, 2020).

Hlavní zaměření tréninku

- *„technika bruslení – přímá jízda vpřed zastavení smykem, vyjždění oblouku vpřed, základy překládání vpřed, základy obrátů jízda po hranách a využívání hran při všech dovednostech*
- *zdokonalování a variabilita bruslení – přeskokování, podjíždění, různé polohy a činnosti při bruslení, změny směru*
- *základní seznámení s uvolňováním hráče s kotoučem vedením kotouče, krátký a dlouhý driblink, od sebe k sobě, tlačení a tažení*
- *technika přihrávání švihem a technika zpracování přihrávky po ruce*
- *střelba dlouhým švihem po ruce*
- *jednoduché klamání tělem a holí*
- *nerozlišovat hráčské posty – brankář (kdo nechytá hraje)“ (Vojta, 2020, s. 10).*

Trénuje se jako u U6 formou skupinového tréninku kromě společné úvodní části. Děti jsou rozděleny do výkonnostních skupin podle kvality bruslení a trénovaných dovedností. 1/3 času je věnován nácviku, 2/3 času je hra na malém prostoru. Na konci minihokej ve skupinkách a společné hodnocení tréninku (Vojta, 2020).

3.5.3. Období U10 „Uč se hrát“

Cílem je rozvoj a zdokonalování dovedností a jejich následná aplikace do herních podmínek s udržením vášně pro sport. Doporučuje se opět 20 hodin pohybu týdně, 30 % aktivity v tréninku, 70 % spontánní činnost (Vojta, 2020).

Charakter věku – začátek pochopení hry, nejlepší koordinace pohybu, předpoklady pro rychlostní a silový rozvoj, zlepšuje se logické myšlení a soustředěnost (Vojta, 2020).

Trénink na ledě – 2 x týdně, 60 min plus obvykle týdenní soustředění na ledě (Vojta, 2020).

Hlavní období – září až březen, 80 TJ na ledě (Vojta, 2020).

Počet utkání – 25 až 30 formou turnajů v minihokeji, na polovinu hřiště (Vojta, 2020).

Hlavní zaměření tréninku

- *„dokonalé zvládnutí techniky všech bruslařských dovedností jejich rozvíjení ve hře*
- *spojení bruslení a techniky práce s kotoučem*
- *nácvik všech základních činností s kotoučem (vedení kotouče všemi způsoby, přihrávání a zpracování přihrávky po ruce i přes ruku, střelba dlouhý a krátký švih po ruce i přes ruku)*
- *nácvik základních obranných činností jednotlivce (odebírání kotouče všemi způsoby, blokování střel, ne hra tělem)*
- **Kombinace;** *základy spolupráce (přihraj a jed', křížení)*
- **Systémy;** *herní tvar (rozestavení, základní pohyb)*
- *střídání hráčských postů“ (Vojta, 2020, s. 10).*

Základní formou tréninku je cvičení na stanovišti, 50 % je nácvik a 50 % herní forma. Na jednom stanovišti vždy bruslení a dvě minihokej a jiné hry. Při odpočinku na stanovišti se zdokonalují herní činnosti, přihrávky, střelba na mantinel. Závěrem se hraje minihokej, občas hra na půlku i celé hřiště (Vojta, 2020).

3.5.4. Období U12 „Uč se hrát lépe“

Hlavním cílem je udržení vášně pro sport a zdokonalování herních dovedností. Doporučuje se 20 hodin pohybu týdně, 40 % aktivity v tréninku, 60 % spontánní činnost (Vojta, 2020).

Charakter věku – dokončuje se růst mozku, zrychluje se růst těla, lepší soustředění, rozvíjí se logické i abstraktní myšlení, rozvíjí se individualita hráče a tvoří se skupinky kamarádů (Vojta, 2020).

Trénink na ledě – 3 x týdně, 75 min. v hlavním období. V předzávodním období týdenní soustředění s 20 TJ na ledě (Vojta, 2020).

Hlavní období – září až březen, 100 TJ na ledě (Vojta, 2020).

Počet utkání – 30 včetně turnajů (Vojta, 2020).

Hlavní zaměření tréninku

- „zvládnutí základů všech HČJ a jejich uplatňování v utkání
- jednotlivé dovednosti se skládají v dovednosti sériové
- zařazována cvičení s vysokou koordinační náročností v nízké intenzitě
- podstatou jsou cvičení s velkým počtem provedení těchto činností
- zásadní – herní situace 1–1 a jejich řešení v útoku i obraně a na malém prostoru
- **Kombinace**; zvládnutí základních útočných a obranných kombinací, základy timingu, zvládání situací 2–1 v různých částech hřiště (malý prostor)
- **Systémy**; základy založení postupného útoku a rychlého protiútoku, základy presingu, střídání hráčských postů, zapojování náhradního brankáře do hry v poli“ (Vojta, 2020, s. 19).

Tréninky jsou zaměřené na tři oblasti (bruslení, kombinace a hráčské činnosti jednotlivce tzv. HČJ) a hru. Hlavní část se vždy zaměřuje na jednu z oblastí, v tréninku je voleno méně cvičení, ale více hry. Hráče není možné dělit na obránce a útočníky, hráč provádí všechny činnosti (Vojta, 2020).

3.5.5. Období U14 „Uč se trénovat a vyhrávat“

Cílem je podporovat vášeň a pozitivní vztah ke sportu a Fair-play a nauka základů a organizace hry během vysoké aktivity. Doporučuje se 20 hodin pohybu týdně, 50 % aktivity v tréninku, 50 % spontánní činnost (Vojta, 2020).

Charakter věku – osobnostní i fyzický rozvoj, vysoká produkce hormonů, velké rozdíly ve vývoji jednotlivců, zhoršuje se koordinace pohybů, vzdorování autoritám (Vojta, 2020).

Trénink na ledě – 4-5 x týdně, 75 min. v hlavním období (2-3 organizované, 1-2 dobrovolné). V předzávodním období týdenní soustředění s 25 TJ na ledě (Vojta, 2020).

Hlavní období – září až březen, 120 TJ na ledě (Vojta, 2020).

Počet utkání – 35 včetně turnajů (Vojta, 2020).

Hlavní zaměření tréninku

- *„Herní činnosti jednotlivce: technicky velmi dobré zvládnutí všech činností v obraně i útoku v herních situacích, spojování činností do sérií (odebrání kotouče – rozehrávka, zpracování přihrávky – střelba), maximální variabilita herních činností (prováděná i v menší rychlosti), speciální cvičení pro odebrání kotouče ve spojení s osobním soubojem*
- **Kombinace:** *zvládnutí všech obraných i útočných kombinací a jejich užití při hře, řešení situací 2–2 a 3–2 v obraně i útoku, nácvik základních herních situací dvojic a trojic při hře (přechod modré čáry, vyjetí z rohu atd.), dělení tréninků – obránci x útočníci všichni hráči procvičují oba posty*
- **Spolupráce:** *jednoduchá týmová cvičení v pětkách, nácvik spolupráce celého herního tvaru v útočné i obranné fázi hry, základy hry v početní převaze a v oslabení, základy přechodu obrana–útok, útok–obrana“ (Vojta, 2020, s. 23).*

Nově se kromě stanovišť využívá i celoplošná organizace tréninku. Tréninky se přizpůsobují týdennímu mikrocyklu a jsou podle toho zaměřené. Velká část cvičení je rozdělena na činnost obránce a útočníka, hráči se střídají na obou postech (Vojta, 2020).

3.5.6. Období U16 „Práce a vašeň ruku v ruce“

Zdokonalují a rozvíjí se herní aplikace v herních podmínkách a v zatížení ve zvyšující se rychlosti. Buduje se organizace hry. Doporučuje se 20 hodin pohybu týdně, 60 % aktivity v tréninku, 40 % spontánní činnost (Vojta, 2020).

Charakter věku – rozdíly ve vývoji, biologický rozdíl mohou být až 4 roky, zklidňuje se vznětlivost a nestálost, sílí touha po nezávislosti – odpor k autoritám, objevují se problémy jako alkohol, kouření, drogy (Vojta, 2020).

Trénink na ledě – 6-7 x týdně, 60-75 min. v hlavním období. V předzávodním období od července po září cca 40-50 TJ na ledě (Vojta, 2020).

Hlavní období – září až březen, 160 TJ na ledě (Vojta, 2020).

Počet utkání – 10 v předzávodním období, 50 včetně turnajů v hlavním období (Vojta, 2020).

Hlavní zaměření tréninku

- *„Herní činnosti jednotlivce: technicky velmi dobré zvládnutí všech HČJ v obraně i útoku v herních situacích ve zvyšující se rychlosti, využívání následných činností (sériové dovednosti)*
- ***Bruslení:** technická cvičení se zvyšující se rychlostí provedení, speciální cvičení pro herní tvrdost*
- ***Kombinace:** zvládnutí všech obraných i útočných kombinací a jejich užití při hře, řešení situací 2–2 a 3–2 v obraně i útoku, nácvik základních (přechod modré čáry, vyjetí z rohu atd.), dělení tréninků – obránci x útočníci*
- ***Spolupráce:** jednoduchá koordinační týmová cvičení, nácvik spolupráce celého herního tvaru v útočné i obranné fázi hry, základy hry v početní převaze a v oslabení, základy přechodu obrana – útok“ (Vojta, 2020, s. 27).*

Tréninky mají specifické zaměření, a to podle týdennímu cyklu, přizpůsobují se rytmu utkání. Na ledě se objevují i prvky tréninku speciální kondice. Většina cvičení je rozdělena na obránce a útočníky (Vojta, 2020).

3.5.7. Období U18 „Tréninkem a intenzitou ke zlepšení“

Hlavním cílem je automatizace herních dovedností a práce s nejmenšími detaily ve vysokém zatížení. Doporučuje se 25 hodin pohybu týdně, 70 % aktivity v tréninku a 30 % spontánní aktivity (Vojta, 2020).

Charakter věku – poslední vývojové období mezi dětstvím a dospělým životem, tělesný vývoj dosahuje maxima, chápání i nejsložitějších pojmů, využití analýzy a syntézy (Vojta, 2020).

Trénink na ledě – 7-8 x týdně, 60-75 min. v hlavním období. V předzávodním období od července po září cca 50 TJ na ledě (Vojta, 2020).

Hlavní období – září až březen, 180 TJ na ledě (Vojta, 2020).

Počet utkání – v předzávodním období 10 utkání, v hlavním období cca 60 včetně turnajů (Vojta, 2020).

Hlavní zaměření tréninku

- *„Herní činnosti jednotlivce: technicky excelentní a tvořivé zvládnutí všech HČJ v obraně i útoku v herních situacích a vysoké rychlosti, maximální variabilita a detailní přesnost herních činností, speciální cvičení pro aktivitu hry, zejména obránců*
- **Bruslení:** *dokonalé zvládnutí všech detailů bruslařských dovedností ve vysoké rychlosti i ve složitých herních situacích, každý hráč musí být schopen zvládnout bruslařské dovednosti využívané v obraně i v útoku ve vysoké rychlosti*
- **Kombinace:** *zvládnutí všech kombinací a jejich užití při řešení herních situací*
- **Spolupráce:** *cvičení organizace týmové hry, hra v početní převaze a v oslabení, variabilita a rychlost přechodu obrana–útok a útok–obrana“ (Vojta, 2020, s. 31).*

Stejně jako v kategorii U16 mají tréninky specifický charakter a přizpůsobují se týdennímu mikrocyklu. Trénink na ledě má vždy kondiční odezvu, trénují se herní situace oslabení, početní výhody i režim 3 na 3 (Vojta, 2020).

3.5.8. Období U18+ „Jsem odpovědný za svůj excelentní přístup a tvořivý výkon“

Cílem je opětovné udržení vášně pro sport, tvořivé využívání herních dovedností a organizace hry během vysoké aktivity. Doporučuje se 25 hodin pohybu týdně, 80 % aktivity v tréninku a 20 % spontánní aktivity (Vojta, 2020).

Charakter věku – dokončený tělesný vývoj, vývoj ve společnosti, plná schopnost logického myšlení, hráč je nezávislý (Vojta, 2020).

Trénink na ledě – 7-8 x týdně, 60-75 min. v hlavním období. V předzávodním období od července po září cca 80 TJ na ledě (Vojta, 2020).

Hlavní období – září až březen, 200-220 TJ na ledě (Vojta, 2020).

Počet utkání – v předzávodním období 10-12 utkání i s turnaji, v hlavním období cca 70 (Vojta, 2020).

Hlavní zaměření tréninku

- *„Herní činnosti jednotlivce: technicky excelentní a tvořivé zvládnutí všech HČJ v obraně i útoku v herních situacích a vysoké rychlosti, maximální variabilita, tvořivost a detailní přesnost herních činností: speciální cvičení pro aktivitu hry*
- **Bruslení:** *dokonalé zvládnutí všech detailů bruslařských dovedností ve vysoké rychlosti i ve složitých herních situacích, každý hráč musí být schopen zvládnout bruslařské dovednosti využívané v obraně i v útoku ve vysoké rychlosti*
- **Kombinace:** *zvládnutí všech kombinací a jejich tvořivé užití při řešení herních situací*
- **Spolupráce:** *cvičení organizace týmové hry. hra v početní převaze a v oslabení, variabilita, tvořivost a rychlost přechodu obrana-útok a útok-obrana“ (Vojta, 2020, s. 35).*

3.6. Systém výchovy mládeže Českého hokeje

Počet registrovaných hokejistů: 129 596, juniorských 30 290 (IIHF, 2021).

Počet ledových ploch a kluzišť: 208 (IIHF, 2021).

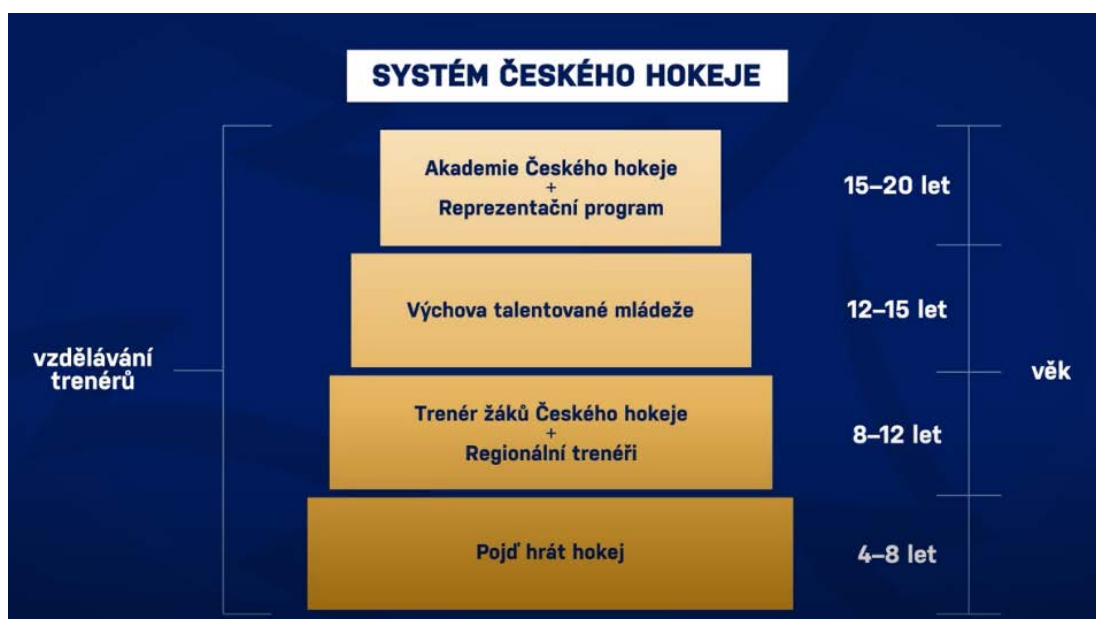
Počet hráčů v NHL: 26 (NHL.CZ, 2020).

Český svaz ledního hokeje před nedávnem jmenoval nového hlavního muže, šéftrenéra Českého hokeje a hlavního trenéra reprezentace Filipa Pešána. Dostal tak v relativně nízkém trenérském věku obrovský úkol, dostat Český hokej zpět na vrchol. Takový úkol se může zdát velmi složitý, nicméně Filip Pešán své metody praktikoval již v klubu Bílí Tygři Liberec, který dovedl až k vítězství v domácí soutěži. Během let 2013-2015 vedl českou reprezentaci do 19 let, následně i reprezentaci do 20 let, s kterou zaznamenal největší úspěch od roku 2005. Zdá se tedy, že by mohl být tím správným na svém místě, to ovšem ukáže až čas.

Ve spolupráci s novým šéftrenérem tak ČSLH plní nový systém českého hokeje, který by měl pomoci většině mládežnických kategorií. Tento systém tvoří pomyslnou pyramidu a každý ze stupňů pyramidy je zaměřen na jiný rozvojový projekt. Systém by měl tyto cíle plnit od roku 2010 a je rozdělen na následující fáze, Pojď hrát hokej – hokejisté ve věku od

4-8 let, Trenér žáků Českého hokeje a Regionální trenéři – hokejisté ve věku 8-12 let, na to navazují projekty Výchova talentované mládeže, Akademie Českého hokeje a mládežnický reprezentační program. Pro všechny tyto projekty je nezbytné vzdělávání trenéra, to je jednou z dalších aktivit Českého hokeje (Český hokej, 2017).

Obrázek č. 5 – Systém českého hokeje

Zdroj: ceskyhokej.cz

3.6.1. Pojd' hrát hokej

Projekt pod názvem Pojd' hrát hokej je tím hlavním projektem pro rozvoj hokejistů a funguje od roku 2016. Je velmi důležitý z hlediska nárůstu hráčské základny a rozšíření hokeje do regionů. Je rozdělen na tři hlavní pilíře:

- Propagace ledního hokeje vč. akce Týden hokeje
- Podpora v začátcích
- Vzdělávání klubů a rodičů

Během projektu Pojd' hrát hokej si našlo cestu na stadiony 30 000 dětí a podařilo se rozdělit materiální vybavení v hodnotě 100 milionů korun. V současné době se náboru potenciálních hokejistů věnuje drtivá většina klubů v ČR. Nejviditelnější akcí tohoto projektu je tzv. Týden hokeje. Jedná se o sérii sportovních akcí pro děti ve věku od 4-8 let a jejich rodiče. Během těchto akcí mají děti možnost se seznámit s hokejovým prostředím a

utvořit si tak první zážitky. Rodiče se detailněji seznámí s tím, jaké je to mít doma malého hokejistu a jaký přínos by to pro jejich syna/dceru mohlo mít (Pojď hrát hokej, 2016).

Doposud se uskutečnilo osm Týdnů hokeje, v roce 2016 se konal pouze na omezeném počtu zimních stadionů, od ledna 2017 se pak projekt rozšířil do celé České republiky a koná se na více než 140 místech (viz. obr. č. 6). Manažer projektu Pavel Landa dále uvádí, že se v projektu zaměřují i na vzdělávání klubů, a to zejména v oblastech náborů, marketingu a komunikace s veřejností. Za dobu existence projektu proběhlo 9 seminářů pro hokejové kluby. Samotný projekt je velmi aktivní na sociálních sítích, kde pozitivně působí na hokejovou veřejnost za pomoci rozhovorů s hokejisty, přednášek od profesionálů až po videa o správném stravování (Pojď hrát hokej, 2021).

Obrázek č.6 – Statistika projektu „Týden hokeje“

Zdroj: ceskyhokej.cz

Další důležitou součástí projektu je finanční podpora malých hokejistů do 10 let a jejich rodin. Pokud je hráč zapsán do projektu Pojď hrát hokej a jeho klub jej zaregistruje do Českého svazu ledního hokeje, získává tím poukaz v hodnotě 1500 Kč na nákup výstroje od CCM. Český hokej věří, že i tímto gestem a podporou pomůže usnadnit vstup do hokejové rodiny (Pojď hrát hokej, 2016).

3.6.2. Trenér žáků Českého hokeje a Regionální trenéři

Projekty trenér Českého hokeje a Regionální trenéři se zaměřují na věkovou kategorii od 8-12 let. Společně se snaží pomáhat zejména menším klubům, které si nemohou dovolit dostatečně finančně ohodnotit mládežnické trenéry.

Trenér žáků Českého hokeje

Od roku 2014 pomáhá Český hokej menším klubům s tím, aby si mohly dovolit kvalitní a vzdělané trenéry pro mládežnické kategorie. Podmínky pro takovou pomoc musí splňovat jak příslušné kluby, tak i samotný kandidát, a to v oblasti vzdělání, či charakteru (trenérská licence, zkušenosti s mládeží, doporučení regionálního trenéra). Během výběru se bere v potaz práce klubu s mládeží, ale i jeho spolupráce s městem, krajem, školou (Český hokej, 2017).

Dlouhodobým úkolem projektu je vzdělávat trenéry v rámci metodického rozvoje tak, aby napříč kluby byla jednotná a souhlasná. Poznatky, které profesionální trenéři během osvěty Českého hokeje získají, dále šíří mezi ostatní trenéry v klubu. Díky zkvalitnění tréninků a výchovy se rozšiřuje i hráčská základna (Český hokej, 2017).

Na práci žakovských trenérů dohlíží regionální trenéři. Ti velmi úzce spolupracují s žakovskými trenéry a pořádají semináře přímo v klubech. Semináře se týkají metodiky práce s mládeží, urychlují tak přenos mezi kluby a tím zlepšují celkový stav výchovy mládeže. Celkem je v České republice 148 žakovských trenérů (Český hokej, 2017).

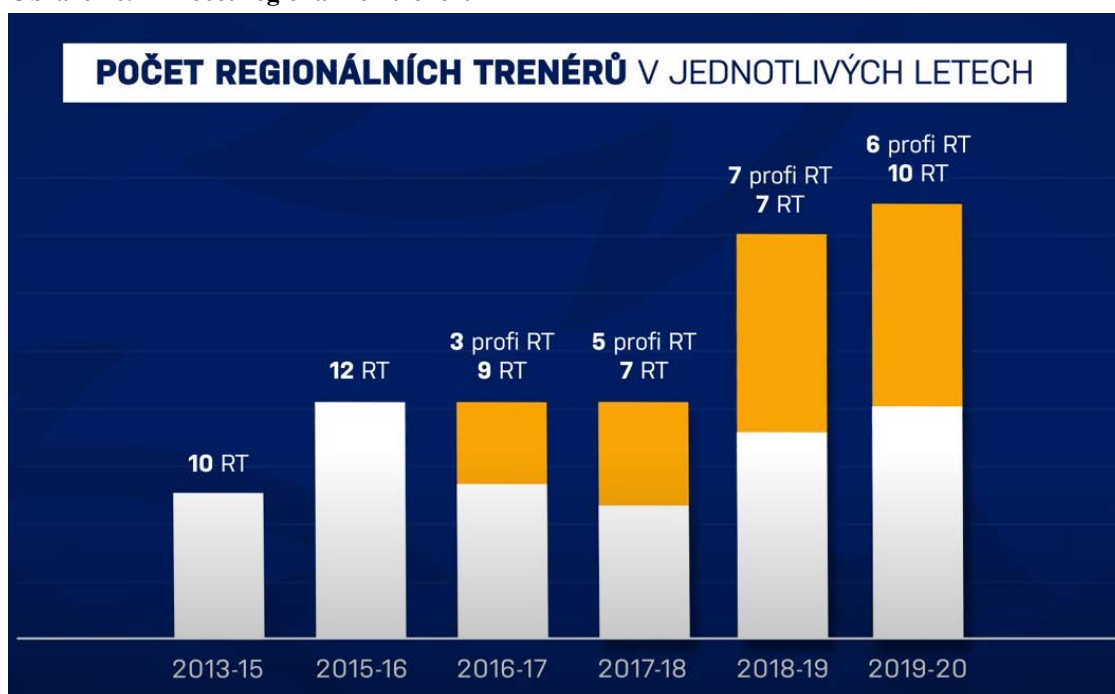
„Každý z trenérů má v klubu za úkol šest hlavních úkolů:

- 1. Metodicky vést děti coby hlavní trenér sportovního střediska*
- 2. Dohlížet na náborovou činnost*
- 3. Organizovat bruslení pro mateřské školy a základní školy*
- 4. Působit v pozici hlavního kouče u jednoho z mládežnických týmů a jako asistent u dvou dalších mládežnických týmů (včetně přípravy)*
- 5. Organizovat všesportovní turnaje*
- 6. Organizovat semináře pro rodiče hráčů“ (Pojd' hrát hokej, 2016).*

Regionální trenéři

Projekt regionální trenéři byl spuštěn roku 2013 a jeho hlavní náplní je pomoc nejmenším klubům a jejich trenérům. Český hokej se tak snaží přenést metodiku ze svazu až ke klubům. Od roku 2013 vyrostl počet regionálních trenérů na 16, 6 z nich je profesionálními trenéry. (viz. obr. č. 7) Regionální trenéři pravidelně navštěvují všechny kluby, které se zaměřují na nejmenší věkové kategorie. Klubovým trenérům poskytují zpětnou vazbu a podporu v oblasti metodiky. Pořádají malé semináře a s trenéry diskutují v duchu vzájemné pomoci (Český hokej, 2017).

Obrázek č.7 – Počet regionálních trenérů

Zdroj: ceskyhokej.cz

Regionální trenéři (RT) jsou velmi pečlivě vybíráni a musí splňovat stanovené podmínky jako trenéřská licence typu A, zkušenosti s prací s mládeží, schopnost komunikace a osobní vlastnosti. Po dohodě s trenérem mládeže se RT aktivně zapojují do tréninků na ledě i mimo něj, ukazují cvičení, zlepšují efektivitu, minimalizují prostoje, dbají na to, aby v tréninku byla obsažena herní složka, aspoň z 50 % tréninku. Velmi důležitý je dlouhodobý rozvoj hráče, nesmí být urychlen, brzy specializován a jednostranně zatížen. RT dbají na to, aby byl trénink vždy pestrý a spontánní. Je vhodné zapojovat různé hry před i po tréninku a

rozvítet tak vášně a zapálení mladého hráče nejen pro hokej, ale celkově pro sport. Hráč si hraje, tvoří a projevuje emoce, o výsledky by se neměl zajímat (Český hokej, 2017).

Jak uvádí regionální trenér Robert Kaše v rozhovoru pro Český hokej, jeho práce RT spočívá v trenérské a manažerské činnosti. Co se týká trenérské činnosti, RT působí jako spojka mezi klubem a svazem, účastní se tréninků i utkání a následně je konzultuje s trenéry. Manažerská činnost RT se projevuje v oblasti komunikace s vedením klubů, pomoci s rozvojem zázemí, jednání se starosty ohledně dotací, pořádání seminářů pro trenéry, rodiče i kluby a organizace regionálních kempů. Cílem této činnosti je vzájemná spolupráce všech složek ve výchově mladých hokejistů, od trenérů po regiony (Český hokej, 2017).

Hlavním předmětem seminářů RT jsou témata akcelerace, rané specializace, správných výživových návyků a zdravého životního stylu. Semináře jsou zejména pro rodiče v klubu, pro které je důležité vědět o dalších aktivitách a sportovního využití mimo klub. „*Pro orientaci uvádíme doporučené procentuální objemy sportovní aktivity, pohybové zábavy či tréninku v klubu a mimo klub v jednotlivých věkových kategoriích: 5-6 let – 10 % v klubu, 7-8 let – 20 %, 9-10 let – 30 %, 11-12 let 40 %, 13-14 let 50 %*“ (Český hokej, 2017).

3.6.3. Výchova talentované mládeže

V roce 2015, po domácím šampionátu v Praze odstartoval projekt výchovy talentované mládeže (VTM), který se zaměřuje na kategorie U12 až U15. Tento projekt má dva hlavní cíle, poskytnout talentovaným hokejistům kvalitní přípravu a vyplnit prostor mezi rozvojem na klubové úrovni a mládežnickými reprezentacemi, ty totiž začínají až kategorií šestnáctiletých. Od roku 2019/20 byla VTM inovována a doplněna o tzv. skills neboli rozvoj individuálních hráčských dovedností, mezi které patří střelba, bruslení, práce s kotoučem a další (Český hokej, 2017).

Z rozhovoru s koordinátorem VTM Vladimírem Krampolem vyplývá, že jedním z cílů projektu je prohloubení individuálních dovedností mladých hráčů a primárně jejich následné využití během zápasů. Druhým cílem je poskytnout do akademií a reprezentace U16 připravenější, šikovnější a komplexnější hráče (Český hokej, 2017).

Projekt VTM měl v sezoně 2019/20 tuto podobu:

„Kategorie U12 a U13: Skills trenéři Českého hokeje objíždí jednotlivé kluby, jejichž mládežnickí trenéři dostávají pokyny v rámci tréninku dovedností. V celé republice je tak aplikována stejná metodika.

Kategorie U14 a U15: Nově se hraje systémem utkání v 7 termínech v průběhu první poloviny sezony. Na vybraný zimní stadion pořadajícího kraje přijíždí tým U14 a U15 z hostujícího kraje. V rámci dané kategorie se odehraje vždy jedno utkání v rámci daného termínu. V druhé polovině sezony se pak skills trenéři zaměřují na vybraných 60 hráčů z celé republiky (příprava na reprezentaci U16 pro následující sezonu)“ (Český hokej, 2017).

Český hokej za pomoci hlavního skills kouče Tomáše Paciny určil hlavní body pro dovednostní rozvoj hráčů:

- Správné přenášení váhy
- Práce rukou na hokejce
- Správný postoj během bruslařského kroku

Nejlepším věkem pro začátek se skills dovednostmi není určen, správně by se k takovému tréninku mělo přistoupit co nejdříve, ale ne na úkor normálního tréninku. Poměr mezi standardním a skills tréninkem by měl zcela vymizet, každé cvičení má dovednostní prvek, který se dá trénovat a před cvičením by ho měl určit trenér. Dovednostní rozvoj se dá trénovat i doma, za pomoci jistých úprav cvičení může mladý hráč natrénovat velkou míru dovedností i na zahradě, či v obýváku (Český hokej, Pacina Tomáš, 2017).

Velmi důležitou součástí skills tréninku je mentální přístup, hráč má prostor se projevit, hrát, má prostor na to udělat chyby a nebýt za to trestán. Pokud se tak bude dít, Český hokej najde velkou řadu šikovných a rozdílových hráčů. Funkce svazu je v tomto projektu zejména inspirativní, každý trenér i hráč je zodpovědný sám za sebe a za pomoci správného vedení od hokejového svazu se může zlepšovat (Český hokej, Pacina Tomáš, 2017).

Projekt VTM napomáhá v rozvoji hráčům, kteří mají potenciál obléct reprezentační dres, ale i v rozvoji klubů. Hráči i trenéři, kteří jsou zapojeni do VTM si nové dovednosti a zkušenosti přináší zpět do svých klubů a mohou je tak dále šířit. K dosažení posunu ve vývoji hráčů je potřeba, aby se práce na zlepšování individuálních dovedností z akcí VTM přesunula také do klubů, to je hlavním úkolem tzv. skills koučů (Český hokej, Pešán Filip, 2017).

3.6.4. Akademie Českého hokeje

Akademie jako samostatný projekt byl ČSLH zaveden již v roce 2011 a měl kompletně obměnit a inovovat výchovný proces v samotných klubech. Na základě zkušeností, poznatků a tréninků z vyspělých hokejových zemích vznikl systém Českého hokeje pro komplexní rozvoj hráčů. Cílem Akademií je vychovat špičkového hráče, který dokončí střední vzdělání a zároveň bude schopný konkurovat nejlepším hráčům světa (Český hokej, 2017).

Aby kluby mohly získat status Akademie, musí splnit několik podmínek jako kvalitní zázemí, schopnost zajistit výstroj a vybavení pro hráče a trenéry, školní a studijní normy, zdravotní zajištění, správné personální obsazení, ubytování pro hráče z jiného regionu a dobré mezinárodní vztahy. Metodika a celý tréninkový proces byl sjednocen, stejně tak i herní systémy. Hráči jsou monitorováni ze strany klubu nejen v případech tréninku a vývoje, ale i v otázkách ohledně školství a osobní disciplíny. Nicméně spolupráce mezi klubem, školou a rodiči je nadále potřeba prohlubovat (Český hokej, 2017).

Dalším cílem Akademií je získat značku kvality a pomoci návratu českého hokeje zpět na vrchol světového juniorského hokeje. Před každou sezonou musí všechny kluby status Akademii obhájit, pokud nesplňují podmínky, status jim bude odebrán a může se o něj ucházet až před nadcházející sezonou. V současné době má status Akademie ČH 17 klubů napříč celou republikou (Český hokej, 2017).

Český svaz ledního hokeje podporuje kluby a jejich akademie finanční formou jako materiální vybavení, platy trenérů, ale i nefinanční formou v podobě metodických doporučení. Většina výdajů Akademie je však hrazena ze stran klubů (Český hokej, Geffert Pavel, 2021).

Obrázek č. 8 – Akademie ČH

Zdroj: ceskyhokej.cz

Pro zvýšení zdravé konkurence mezi kluby a zkvalitnění práce bylo ČH zavedeno hodnocení klubů podle předem stanovených kritérií. Cílem by neměl být jen vstup do systému, ale pravidelně v něm pracovat a stále se zlepšovat ve všech oblastech.

„Kritéria hodnocení:

- *A – výchova hráčů – reprezentace, NHL a významné evropské soutěže*
- *A – zapojování mládežnických hráčů do nejvyšší národní seniorské soutěže – ELH*
- *B – zapojování mládežnických hráčů do druhé nejvyšší národní seniorské soutěže – Chance liga*
- *B – rozsah mezinárodního programu – vzdělávací stáže v zahraničí, stáže zahraničních trenérů v Akademii, mezinárodní utkání juniorů a dorostenců*
- *B – kondiční připravenost – jednotné testování zástupcem FTVS*
- *C – umístění klubu v nejvyšších juniorských a dorosteneckých soutěžích v dané sezóně*
- *C – procentuální úspěšnost v školních výsledcích všech hráčů v systému Akademie Českého hokeje*

Nejlépe vyhodnocená Akademie ČH (na základě podkladů od klubů zaslanych do 22. července 2019) získá titul „Akademie ČH sezóny“. Tento titul může oficiálně používat ke své

propagaci. Získá i větší podíl v materiální dotaci pro Akademie Českého hokeje“ (Český hokej, 2017).

Podle výše zmíněných kritérií se kluby hodnotí od sezony 2013/14. Od té doby byly nejlepší Akademií vyhlášeny pouze 3 kluby, HC Sparta Praha, HC Kometa Brno a v posledních třech sezonách HC Bílí Tygři Liberec (Český hokej, 2017).

3.7. Mládežnické soutěže

V Česku jsou mládežnické soutěže pro všechny věkové kategorie. Ve vyšších kategoriích se podle kvality rozdělují na ligu a extraligu, kde v extralize by měly být jen ty nejkvalitnější týmy.

3.7.1. Žákovské ligy

Žákovské ligy jsou v Česku čtyři, konkrétně se jedná o: Liga mladších žáků „D“ pro ročníky 2008-2009, Liga mladších žáků „C“ pro ročníky 2008-2009, Liga starších žáků „B“ pro ročníky 2006-2007 a Liga starších žáků „A“ také pro ročníky 2006-2007. Na tyto soutěže navazuje Mistrovství krajských výběrů České republiky pro hráče do 14 let, které nese jméno Škoda Hockey Cup. Mistrovství krajských výběrů České republiky pro hráče do 15 let se konají každé dva roky, v sudých letech se hráči utkávají na tzv. Zimní olympiádě dětí a mládeže (Český hokej, 2017).

3.7.2. Liga a Extraliga dorostu

Liga dorostu je určena pro hráče narozené v letech 2004 a 2005. Mladším hráčům neboli tzv. „postaršení“ je dovoleno pouze za stanovených podmínek. V lize dorostu je územně rozdělena 75 týmů do 13 skupin. Týmy se utkají tříkolově každý s každým. Liga se následně dělí na část nadstavby a o umístění, z nadstavbové části postupují týmy do baráže, kde si první tým vybojuje účast v extralize dorostu (Český hokej, 2017).

Extraliga dorostu je určena pro hráče narozené v letech 2004 a 2005. Mladším hráčům neboli tzv. „postaršení“ je dovoleno pouze za stanovených podmínek. Extraliga dorostu obsahuje 30 klubů, které jsou územně rozděleny do 3 skupin na Západ, Východ a Střed. Týmy se utkají čtyřkolově každý s každým, následně se hraje play-off o účast na závěrečném turnaji, kde se hraje o Mistra České republiky v kategorii dorostu (Český hokej, 2017).

3.7.3. Mládežnické mistrovství ČR klubů

Mládežnické mistrovství je prestižní setkání hokejových družstev. Na finálovém turnaji se představují zástupci tří věkových kategorií, 8. třída a dorost. Na jednom místě tak hrají ti nejlepší hráči z nejlepších klubů, což je výjimečná možnost předvést své schopnosti. jak pro kluby, tak pro hráče před rodiči a širokou veřejností (Český hokej, 2017).

3.7.4. Liga a Extraliga juniorů

V lize juniorů mohou nastupovat hráči ročníku narození 2001, 2002, 2003. Mladším hráčům je start povolen jen za stanovených podmínek. V lize juniorů je 66 týmů územně rozděleno do 10 skupin, kde se tříkolově utká každý s každým a jednokolově s týmy z jiné skupiny. Dále se liga dělí na část nadstavbovou a o umístění, z nadstavbové části se postupuje do play-off, kde se týmy utkají o přímý postup do extraligy (Český hokej, 2017).

V extralize juniorů mohou nastupovat hráči ročníku narození 2001, 2002, 2003. Mladším hráčům je start povolen jen za stanovených podmínek. Extraliga juniorů sčítá 20 mužstev, z nich jedno je rakouský Salzburg. Mužstva se utkají dvoukolově každý s každým, poté se extraliga dělí na části o umístění na 13. - 20. místě a o účast v play-off. V play-off se hraje o titul Mistra České republiky v kategorii juniorů (Český hokej, 2017).

3.7.5. Změny v mládežnických soutěžích

Od sezony 2022/23 dojde k velké obměně mládežnických soutěží v ČR, zejména co se týká počtu účastníků v jednotlivých věkových kategoriích. Od sezony 2021/22 se bude sestupovat ve velkém počtu a soutěže budou početně redukovány sportovní cestou. Konečný počet pro extraligu i ligu juniorů bude 14 týmů, pro extraligu dorostu to bude 24 týmů (viz. obr. č. 9) (Český Hokej, 2017).

Obrázek č. 9 – Změny v mládežnických soutěžích

Zdroj: ceskyhokej.cz

3.8. Úspěchy České hokejové reprezentace

Mistrovství světa juniorů do 20 let

Zlato: 2x (2000, 2001)

Stříbro: 0

Bronz: 1x (2005)

Mistrovství světa do 18 let

Zlato: 0

Stříbro: 1x (2014)

Bronz: 3x (2002, 2004, 2006)

3.9. Systém výchovy mládeže Švédského hokeje

Počet registrovaných hráčů: 73 293, juniorských 49 948 (IIHF, 2021).

Počet ledových ploch a kluzišť: 397 (IIHF, 2021).

Počet hráčů v NHL: 79 (NHL.CZ, 2020)

Švédský hokej představil v roce 2017 novou vizi, díky které by se má stát národním a nejžádanějším sportem.

Jedna z nejdůležitějších částí pro budoucnost je společná vize a společné hodnoty pro stavbu silného švédského hokeje. Tuto vizi zaštiťují 3 základní hodnoty: soudržnost, vášně a odpovědnost. Je důležité, aby pro lední hokej měli všichni vášně, dosahovali největších úspěchů společně a byli otevření pro každého, nehledě na pohlaví, věk či rasu (Ladhe, 2017).

Švédský hokej chce budovat svou značku a být přístupný pro více lidí, přilákat nové skupiny lidí. Nábory probíhají i digitálně, aby to ulehčilo práci. Velmi důležitou roli v tomto směru hrají ledové plochy a kluziště, staví se více zmrzlých ledových ploch pro širokou veřejnost, aby mohla spontánně bruslit. Švédský hokej chce být sportem lidu a zaujmout nové skupiny populace (Ladhe, 2017).

3.9.1. Tre Kronors hokejová škola

Tre kronors hokejová škola je projekt švédské asociace ledního hokeje pro nejmenší děti. Důraz je kladen na nauku bruslení a až poté na vyzkoušení hry s pukem a hokejkou. Škola je především o zábavě hravých způsobech, aby děti měly příležitost poznat lední hokej a udržet si zájem po celý život (Svenska ishockeyförbundet, 2021).

Další iniciativou Švédské asociace ledního hokeje je tzv. pohybová křivka, která je založena na výzkumu pohybové gramotnosti dítěte v raném. Cílem křivky je přimět dítě k pohybu, později bude mít odvalu k nauce dalších pohybů. To poskytuje motivaci, sebevědomí a jistotu pro život. Test si může vyzkoušet každý a je zdarma na webových stránkách (Rorelsekurvan, 2021).

3.9.2. Rozvoj talentů

Výchova hráče ledního hokeje je zdlouhavý proces, kompletní rozvoj trvá minimálně 10 000 hodin, lední hokej je složitý sport, který vyžaduje zdlouhavou přípravu. Švédská hokejová

asociace pořádá 40 kempů po celé zemi. Na kempech jsou hráči trénováni v tom, co je potřeba k úspěchu, technické a taktické detaily, tělesná výživa, výživa, regenerace, myšlenky hry národního týmu, psychologický trénink a fair play. Na táborech jsou přítomní hráči z domácí ligy, hokejoví konzultanti a speciálně vyškolení instruktoři (Svenska ishockeyförbundet, 2021).

3.9.3. U15 Rozvojové kempy

V únoru se uskuteční 7 rozvojových kempů pro 238 hráčů kategorie U15. Hráči jsou vybráni po konzultaci s regionálními, klubovými trenéry a hokejovými konzultanty. Kromě tréninků na ledě, fyzických tréninků a teorie se hrají zápasy, souběžně s kempem probíhá trénink rozhodčích (Svenska ishockeyförbundet, 2021).

3.9.4. Regionální kempy U16

V listopadu se regionální kempy konají na čtyřech místech. Vedení reprezentace U16 vybere 136 hráčů. Výběr probíhá po konzultaci s hokejovými konzultanty včetně informací od klubových trenérů a okresních týmů. Kromě tréninků na ledě, fyzických testů a teorie se hrají zápasy. Velkou částí týmů instruktorů jsou hokejoví konzultanti (Svenska ishockeyförbundet, 2021).

3.9.5. U16 Elitcamp

Na přelomu listopadu a prosince se koná elitní kemp pro 34 hráčů, které vybere vedení reprezentace U16. Také zde po konzultaci s hokejovými konzultanty a informacemi od klubových trenérů a okresních týmů. Již se implementuje myšlenka hry národního týmu, součástí instruktorského týmu jsou odborníci na tělesnou výchovu a výživu (Svenska ishockeyförbundet, 2021).

3.9.6. U17 Elitcamp

V prosinci se koná Elitcamp pro 34 hráčů. Výběr provádí vedení národního týmu s informacemi od klubových trenérů a vlastním průzkumem. V tento moment odehrál tým U17 již dva turnaje. Na místě jsou stejní odborníci jako u týmu U16, prioritou je pokračování nastavené práce a hry národního týmu (Svenska ishockeyförbundet, 2021).

3.9.7. U18 Elitcamp

V prosinci se koná Elitcamp pro 34 hráčů. Výběr provádí vedení národního týmu s informacemi od klubových trenérů a vlastním průzkumem. V tuto chvíli odehrál tým U18 dva turnaje. Priorita je stále stejná, pokračování do podrobností hry národního týmu (Svenska ishockeyförbundet, 2021).

3.9.8. U17-U18 Russincamper

Každá sezona pro kategorie U17 a U18 začíná tzv. Raisinovými kempy, které se konají v květnu a červenci ve Falunu. Na těchto kempech jsou vybíráni ti nejlepší hráči, kteří mají potenciál reprezentovat Tre Kronor. Během prvního tábora se hrají dva zápasy mezi stejnou věkovou kategorií, zatímco během druhého se odehrává jeden zápas mezi stejnou věkovou kategorií a jeden proti juniorskému týmu z nejvyšší soutěže. Během táborů se používá analýza videa z ledu, která je velmi důležitou součástí při práci s podrobnostmi o hráčích, také se kontroluje strava hráčů. První kemp je zaměřen spíše na dovednosti jednotlivce, druhá kemp spíše na hru (Svenska ishockeyförbundet, 2021).

3.9.9. Hokejové střední školy

Ve Švédsku existuje celkem 33 elitních hokejových středních škol, z toho 6 je dívčích. Cílem je usnadnit a kombinovat hokejový trénink se studiem a poskytnout dobré vzdělání pro pozdější elitní kariéru. Za střední školy je zodpovědná Švédská hokejová asociace. Aby střední školy mohly takový status získat, musí splňovat stanovené podmínky jako např. elitní hokejové prostředí, spolupráce se Švédskou hokejovou asociací, juniorský tým v nejvyšší regionální soutěži, seniorský tým v jedné z nejvyšších domácích soutěží (Svenska ishockeyförbundet, 2021).

„Hráči v takových školách mají individuální studijní plán, více školních tréninků jak na ledě, tak v posilovně, dostává se jim individuální péče od učitelů a trenérů. Hokejové gymnázium mají všechny kluby Elitserien a většinou i nižší Allsvenskan. Učí se v nich i třeba ne nepodstatné věci o důležitosti správné stravy, o tom, jak správně regenerovat. Vše směřuje k tomu, aby hráči byli co nejvíce samostatní. Některé kluby navíc najímají takové kvalifikované pracovníky k mládežnickým kategoriím, kteří třeba dokážou pomoci mladým hráčům s úkoly, které mají do školy. Mladí hokejisté mají být sice samostatní, ale vědomi si společné práce. To zrcadlí celou švédskou společnost jako takovou. Ve škole se často pracuje

v menších skupinkách, které se vždy mění, aby docházelo k týmovému řešení problému s tím, že hráč/student přispívá jako individualita společnému výsledku.

Mladí hráči, kteří se pak dostávají do A-týmu, jsou velice dobře připraveni na přechod do velkého hokeje, jak hokejově, tak po stránce osobnostní“ (Vejvoda, 2013).

3.9.10. Švédský model výchovy

Hráči mají velkou volnost, zejména co se týče tvořivosti, v žákovských kategoriích nejsou omezováni, ani pod jiným vlivem. Trenéři dohlíží jen na bruslení. Hlavním cílem je, aby se děti rozvíjely samy, aby si samy vybraly sport. Pokud nechtějí trénovat, nemusí, nikdo je nenutí. Větší řízení tréninků a specializace probíhá až od 12 let (Gool, 2007).

Děti jsou na tréninky děleny do více skupin, vždy je dostatek trenérů. Ideálně jeden trenér na sedm dětí. Od 12 let začíná specializovaný trénink. Metodiku určuje Švédská hokejová asociace, aby trenéři věděli, jak mají jednotlivé kategorie trénovat. Přesto je prostor pro vlastní inovaci a trénink, cílem je vzdělávat i samotné trenéry (Gool, 2007).

V každém tréninku je vložena hra, 3x až 5x na pět minut, a to jak na malém prostoru, tak na celém hřišti. Hráč se naučí pět základních cvičení, které zná podle čísel a jsou stejné ve všech věkových kategoriích. Cílem je organizace času a dokonalé provedení, hráči mají cvičení nadřilované a netráví čas u tabule s vysvětlováním. Důležitá je jednoduchost cvičení, které se skládají ze základních prvků hry, střelba, bruslení, klíčky (Zacha Pavel, 2007).

Velmi důležité je prolínání hráčů, výchova je univerzální. Obránce umí útočit a útočník bránit. Velký důraz se klade na všestrannost, hráči provozují i jiné sporty. Je běžné, že hráči hrají hokej i fotbal dohromady, pokud by se rozhodl odejít od hokeje, nikdo mu nebude bránit. Výchovný systém je propracovaný, v posilovnách jsou trenéři, kteří dohlížejí na správné cviky a dávky, hráči jsou školení ohledně zdravé stravy a životního stylu (Zacha Pavel, 2007).

Tréninky začínají od 8:00, dříve se nikdy netrénuje. Pak se odchází do školy, hráči mají 4x týdně dvoufázové tréninky, k tomu příprava mimo led (Zacha Pavel, 2007).

3.10. Úspěchy Švédské hokejové reprezentace

Mistrovství světa juniorů do 20 let

- Zlato: 2x (1981, 2012)
- Stříbro: 11x (1978, 1989, 1992, 1993, 1994, 1996, 2008, 2009, 2013, 2014, 2018)
- Bronz: 6 (1979, 1980, 1987, 1995, 2010, 2020)

Mistrovství světa do 18 let

- Zlato: 1x (2019)
- Stříbro: 5x (1999, 2010, 2011, 2012, 2016)
- Bronz: 5x (2000, 2005, 2007, 2018, 2021)

3.11. Systém výchovy mládeže v USA

Počet registrovaných hráčů: 561 700, juniorských 205 018 (IIHF, 2021).

Počet ledových ploch a kluzišť: 2050 (IIHF, 2021).

Počet hráčů v NHL: 177 (NHL.CZ, 2020).

Ve spojených státech amerických je tradičně propojená škola s výchovou hokejových talentů. Jejich cesta začíná již na středních školách, později přecházejí na prestižní univerzity. Ty jsou dále dělené podle kvality. Přístup hráčů je vždy profesionální, v nejvyšším nasazení, díky tomu se snaží vyrovnat konkurenci a předčit ostatní soupeře.

3.11.1. Střední školy

Střední školy jsou organizované tak, že studenti, kteří dělají sport, tzv. student athletes můžou provozovat více vrcholových sportů najednou. Například v létě americký sport a pak přechod na lední hokej. Sezona začíná v prosinci, do té doby se trénuje dvoufázově každý den, ráno před školou jsou tréninky zaměřené na bruslení a kondici, po škole klasický trénink. Středoškolský hokej se hraje na 3x17 minut, nejlepší hráči ze středních škol se objevují i na mistrovství světa do 18 let (Sportmanie, 2017).

3.11.2. Univerzitní hokej

V USA existují tři úrovně univerzitního hokeje. Nejvyšším stupněm je United States Hockey League (USHL), z níž velká část hráčů odchází do National Collegiate Athletic Association (NCAA). Druhou úrovní je liga North American Hockey League (NAHL), do třetí úrovně spadají ostatní soutěže, které jsou placené (NHL.CZ, 2017).

3.11.3. USHL

Nejlepší juniorská liga v USA, podle odborníků nejlepší juniorská soutěž na světě. V této elitní lize se představují hráči ve věku od 16 do 20 let, hráči jsou zde stále považováni za amatéry, takže mohou později přestoupit do univerzitní NCAA. Do USHL se hráči mohou dostat přes draft, nebo později přes pořádané kempy, které jsou placené. Cílem ligy je připravit hráče pro prestižní univerzity v NCAA. Týmy se nacházejí v menších městech, kde jsou mladí hráči považováni za ikony. Zápasy se odehrávají o víkendu, aby hráči mohli během týdne studovat (NHL.CZ, 2017).

Hráči chodí do školy, nebo na brigády, velký důraz je kladen na vývoj člověka. Během svého působení jsou pečlivě sledováni skauty z NHL, přesto je americká soutěž, na rozdíl od té kanadské zaměřená na následující univerzitní angažmá, nicméně počet draftovaných hráčů z této soutěže stále roste (NHL.CZ, 2017).

Kluby USHL hráčům vše hradí, mají vlastní stadiony, které jsou k dispozici pouze pro členy klubu. V klubu je velké množství trenérů, včetně sportovní psychologa (NHL.CZ, 2017).

3.11.4. NCAA

NCAA je nejprestižnější univerzitní soutěží, tvoří protipól kanadské CHL. V NCAA se praktikuje „dvoucestný“ systém, kde univerzity kladou důraz nejen na sport, ale především na vzdělání. Soutěže se mohou zúčastnit pouze hráči, kteří nikdy nebrali za hokej peníze a nikdy nehráli pod smlouvou (NHL.CZ, 2017).

Hrát na jedné z univerzit NCAA je pro domácí hráče nesmírná čest, školství je v USA velmi drahé a pro mnohé je tak stipendium jedinou cestou za kvalitním vzděláním a jakmile se to spojí s hokejem na nejvyšší úrovni, motivace je jednoduchá. Pokud se hráči nebudou nadále živit hokejem, budoucnost mají zajištěnou v podobě kvalitního vzdělání (NHL.CZ, 2017).

Cesta do NCAA vede přes USHL, o nejlepší hráče z této ligy je obrovský zájem. Kromě výkonů na ledě je důležitá i akademická stránka, hráči z Evropy musí skládat těžké mezinárodní zkoušky a mít kvalitní prospěch na střední škole. Popularita soutěže roste ve Skandinávii, pro mnohé severské hráče je typické, že nepodepisují smlouvy v domácích soutěžích, aby mohli odejít hrát do NCAA. Přednášky i rozvrh je plně podřízený hokejovému programu. Lední hokej má nejvyšší procento úspěšně dokončeného vzdělání ze všech sportů, které se na univerzitách provozují, konkrétně 88 % (NHL.CZ, 2017).

NCAA produkuje hvězdy pro NHL ve velké míře, její podíl vychovaných hráčů je zhruba 30 %. Hráči nemusí projít přímo draftem, to je čím dál častější jev. Část hráčů dá přednost vzdělání a až později se pokusí proniknout do NHL (NHL.CZ, 2017).

3.11.5. NAHL

NAHL je druhou úrovní amerického systému juniorského hokeje. Soutěž není zpoplatněná, ale hráči si na rozdíl od USHL musí hradit ubytování a stravu. Některé školy nenabízí stipendium, hráči si tak studium musí hradit sami. Liga se zaměřuje na výchovu mladíků pro nižší divize NCAA a profesionální hokej. Kvalita hráčů je znatelně nižší, ale ti nejlepší mohou odcházet do NCAA a USHL (NHL.CZ, 2017).

Cílem škol a hráčů je zaujmout univerzity NCAA, do kterých by mohli přestoupit. Z této ligy je možné proniknout na draft, nicméně počet takových hráčů je minimální. Od sezony 2017/18 se k NAHL přidá druhá liga druhé úrovně tzv. United States Premier Hockey League (USPHL), která dříve patřila až do třetí úrovně.

3.11.6. ACHA

ACHA reprezentuje univerzitní klubovou soutěž třetí úrovně amerického systému. Studenti nemají stipendia a vše si musí hradit sami, jedná se zejména o menší soukromé školy. Úroveň soutěže závisí podle lokality, některé programy aktivně rekrutují nové hráče, některé pouze sestaví tým na sezonu a tím končí. Na této úrovni se studenti soustředí zejména na studium a akademickou dráhu, při ní hrají hokej (Sportmanie, 2017).

3.12. Úspěchy reprezentace Spojených států amerických

Mistrovství světa juniorů do 20 let

- Zlato: 5x (2004, 2010, 2013, 2017, 2021)
- Stříbro: 2x (1997, 2019)
- Bronz: 6x (1986, 1992, 2007, 2011, 2016, 2018)

Mistrovství světa do 18 let

- Zlato: 10x (2002, 2005, 2006, 2009, 2010, 2011, 2012, 2014, 2015, 2017)
- Stříbro: 4x (2004, 2007, 2013, 2018)
- Bronz: 3x (2008, 2016, 2019)

4. Problém, cíl a úkoly práce

4.1. Hlavní cíl práce

Zmapovat a přiblížit výchovu hokejové mládeže v ČR společně s novým systémem výchovy Českého hokeje a srovnat jej se světovou špičkou, kterou bude zastupovat Švédsko a USA.

4.2. Problémy práce

Český hokej patří mezi světovou elitu, nicméně v poslední době dochází ke kvalitativnímu ústupu, který pramení ze špatné práce s mládeží a výchovou hráčů. Pro Český hokej je důležitá změna systému, která se týká již nejmladších ročníků a měla by kopírovat úspěšnější švédský systém.

Domnívám se, že teoretická část je zvládnutá velmi dobře, ale praxe na ní není schopna navázat.

Dílčí cíle

1. Zjistit kvalitu hokejové výchovy v ČR.
2. Zjistit rozdílné podmínky klubů.
3. Navrhnout kroky, které by zlepšily kvalitu výchovy hráčů v ČR.

4.3. Výzkumné otázky

1. Jakou formu má systém výchovy mládeže v Českém hokeji?
2. Jaký je primární rozdíl mezi výchovou mládeže v České republice a USA, Švédsku?
3. Kde dělá Český hokej ve výchově hráčů chybu?
4. Které metody a postupy v Českém hokeji je vhodné změnit, aby byl znovu úspěšný?

5. Metodika práce

5.1. Použité metody výzkumu

Pro získání dat do bakalářské práce jsem zvolil kvalitativní výzkum, který se zabývá problémem do hloubky a zjistí subjektivní pohled zkoumaných osob na daný problém. „Kvalitativní výzkum je proces hledání porozumění založený na různých metodologických tradicích zkoumáním daného sociálního nebo lidského problému. Výzkumník vytváří komplexní holistický obraz, analyzuje různé typy textů, informuje o názorech účastníků výzkumu a provádí zkoumání v přirozených podmínkách“ (Hendl, 2005, s. 50).

5.2. Metody použité v práci

Mezi výzkumné metody, které byly v rámci práce využity jsou polostrukturované rozhovory, komparace, dedukce a indukce. Metoda komparace slouží ke zjišťování rozdílů mezi jednotlivými charakteristikami jevů a procesů, které jsou popsány v průběhu diplomové práce. Jako metody, sloužící k získání doplňujících dat, bylo využito formy polostrukturovaného rozhovoru. Metoda dedukce byla zvolena pro popis konkrétních prvků systému.

Jako metodu jsem v práci použil případovou studii. Rozhovory jsem vedl podle struktury a držel jsem se základních bodů. Chtěl jsem zjistit důvody, které vedou ke snížené kvalitě Českého hokeje a jestli změny, které byly zavedeny jsou funkční. Tyto rozhovory a jimi získané informace nadále poslouží ke komparaci s avizovanými státy.

Metoda komparace

Komparativní metoda je zjišťování shodných a rozdílných charakteristik určitých jevů a procesů jejich porovnáváním (Sociologická encyklopedie, 2017).

Metoda dedukce

Tato metoda představuje myšlenkový pochod, kdy se z obecného tvrzení o systému dospěje ke konkrétnímu tvrzení jednotlivých prvků systému (Holloway, 1997).

Metoda indukce

Indukce je proces posuzování jedinečných poznatků a charakteristik, které vedou k obecnému závěru. Na základě shromážděných poznatků se vyvozují obecné závěry (Holloway, 1997).

Metoda polostrukturovaného rozhovoru

Polostrukturovaný rozhovor je verbálním dialogem dvou osob. Autor rozhovoru má připravené téma a otázky, od kterých se během rozhovoru může odklonit v reakci na odpovědi tazaneho. Tazatel musí mít k tématu široké znalosti a být velmi dobře připraven (Reichel, 2009).

5.3. Získání informací a dat

Informace k výzkumu byly získány pomocí polostrukturovaných rozhovorů, které byly nahrávány na diktafon. Všichni zúčastnění byli o nahrávání informováni a podepsali informované souhlasy. Během rozhovorů byly použity předem připravené otázky, které byly doplněné o reakci na aktuální podněty. Účastníci byli seznámeni s tím, že získané informace slouží pouze pro účely bakalářské práce, a že nebudou zneužity.

5.4. Organizace výzkumu

Sběr dat probíhal v období června roku 2021. Rozhovory byly naplánované na hodinu a půl, ale čas byl přizpůsoben podle aktuálního vývoje a komunikace respondenta. Respondenti byli informováni o možnosti odmítnout odpovědět na jakoukoli otázku a zůstat anonymní.

6. Výsledky

6.1. Rozhovor 1

Rozhovor č. 1 byl uskutečněn s profesionálním trenérem HC PZ Kladno, kde působí jako šéftrenér mládeže do 6. třídy a zároveň je svazovým trenérem.

1. Jak funguje projekt „Pojď hrát hokej“ a „Týden hokeje“, neboli nábor nových hráčů?
„Funguje to velmi dobře, je to jedna z aktivit, která se svazu fakt povedla, má to dobrý marketing a dobrou přístupnost do škol i školek. Děti chodí opravdu hodně, pokud k tomu klub přidá i vlastní aktivitu a marketing jako např. návštěvu školek, nebo náborové akce a vyzkoušení, tak jich přijde opravdu hodně. My jsme měli loni rekordní nárůst, ta akce je kvalitní a správně organizovaná.“

- Takže pokud bych jako rodič neměl ponětí o hokeji, tak bych i přes to mohl díky této akci dovést své dítě na nábor?

„Určitě, konkrétně v našem klubu se na náborovém dni snažíme udělat nějakou prezentaci rodičům, snažíme se je zaujmout. Ukázat nějakou koncepci, co se děti mohou naučit, co je čeká a proč by si měli vybrat hokej a konkrétně náš klub.“

2. ČSLH tento projekt prezentuje i tím, že vzdělává kluby a rodiče pomocí seminářů, funguje to v praxi?

„Tak svaz samozřejmě něco doporučuje, ale hodně záleží na klubu a nejde to uhlídat. Za mě je to ale jedna z nejdůležitějších věcí, ti rodiče musí být informovaní, protože pokud jsou a mají představu o tom, jak se v klubu bude s jejich dítětem bude zacházet, nebo jaký máš názor na výchovu a rozvoj, tak je to logicky zaujme, protože málokterý kroužek nabídne takové přispění k výchově dítěte.“

- Jak přesně v tomto ohledu funguje svaz? Je pravda, že proběhlo 9 seminářů ohledně marketingu?

„Tak já jako svazový trenér jsem na těch seminářích často, poměrně dost jich proběhlo i online během Covidu. Oni tyhle věci dělají, snaží se o to, aby ty kluby měly profily na sociálních sítích, ten marketing je hrozně důležitý. Je to dobré z hlediska informovanosti, ale

stejně nejdůležitější je pak ten samotný nábor a práce s tím dítětem v klubu, kde se rozhodne.“

3. Jaká je finanční podpora od ČSLH?

„U těch mladších kategorií je super, že svaz do klubů dodává sety pro začátečníky, takže můžou začít i děti z chudších rodin, dostanou takový start. Část setů teda dokupujeme i my, protože ten rozpočet od svazu není až tak obrovský. Je to fajn, protože dítě si to přijde zkusit, ale spoustu rodičů nechce hned platit novou výstroj, takže si to půjčí a později když tak koupí.“

4. Jaká je náplň práce žákovského trenéra? Spolupracuje se svazem?

„Funguje to tak, že každý klub si může zvolit svého trenéra žáků, svaz s ním podepíše smlouvu a platí ho, zve ho na semináře i podle licence, kterou má. Trenér si musí plnit povinnosti, aby mu tu funkci nechali. Není to ale úplně nějaká velká spolupráce mezi trenérem a svazem. Hlavní práce toho šéftrenéra je, že by z téhle pozice by měl nastavit nějakou metodiku, podle který se pracuje a trénuje.“

➤ Snaží se svaz o sjednocení metodiky?

„Tak určitě nějakým způsobem ano, z mého hlediska je fajn nastavit nějakou ucelenou metodiku, na druhou stranu jsou trenéři, kteří podle toho nikdy nepojedou a nebudou s tím souhlasit. Nesmí to být taky až moc zaškátulkovaný, je potřeba aby i ti trenéři byli kreativní a zkoušeli si nové věci, aby se sami mohli rozvíjet. Ten primární koncept v jednotné výchově je samozřejmě správný, ale mělo by to zůstat v obecné rovině. Teď svaz vymyslel nějaké centrální kluby, kam by od 6. třídy měli chodit hráči z menších klubů, to je naprostý nesmysl.“

➤ Kolik žákovských trenérů máte v klubu? Je to dostačující?

„U nás v klubu jsme dva, ale určitě to dostačující není. Mám pod sebou šest kategorií plus nábor, takže utvořím metodiku a ti hlavní trenéři v těch dalších kategoriích nemají velký plat, takže mají i jinou práci a když to není tatínek hokejista, tak se o to nemohou tolik starat, třeba kvůli času i rodině, nebo do toho nejsou tolik zažraní a úplně se nevzdělávají. Další problém je, že pokud je žákovský trenér v klubu jen jeden, tak sedí na více místech a v podstatě žádnou funkci nemůže dělat naplno, aby to pořádně fungovalo, je prostě třeba více lidí.“

5. Pomocí Regionálních trenérů by měl svaz 1 až 2x měsíčně navštěvovat kluby a pomáhat jim v práci, funguje to v praxi?

„Třeba za nás má náš kraj na starost Michal Gandalovič (regionální trenér, pozn. autora), který se snaží často komunikovat a rozesílá všechny informace, ale nejde to, nemůže to ten regionální trenér stíhat. Tuhle sezonu byl na začátku a pak byl Covid, ale když to dělal minulou sezonu Zdeněk Vojta, tak tady byl jen jednou za celý rok. Podle mě se snaží, ale prostě to nemohou stíhat, tam je pak i otázka financí svazu.“

- Jak přesně vypadá taková návštěva?

„Věřím tomu, že někteří regionální trenéři chtějí, aby se vše dělalo podle nich, ale Michal Gandalovič je super v tom, že přijede a snaží se pomoci. Konzultuje semnou jeho názory, jak by měla vypadat ta jednotná metodika, pobavíme se o tréninku, co by v tréninku mělo být a co ne. Já se tohle snažím přenášet jako trenér žáků na ostatní trenéry v klubu, důležitá je jednotná metodika, ale musíme nechat rozvíjet i ty ostatní trenéry.“

6. Projekt Výchova talentované mládeže se zaměřuje na individuální schopnosti hráče, jak ho hodnotíte?

„Je to fajn, ty dovednosti těm dětem dnes velmi chybí, je to krok správným směrem, ale ti hráči to musejí přenášet do zápasů. Problém je v tom, že dnes pokud ty děti nejsou vybrané na VTM, nebo nemají individuální skills trénink, tak je jen málo klubů, kde se to mohou naučit.“

- Je to tedy jen pro ty nejlepší kluby?

„Podle mě by dnes už v každém klubu měl být trenér zaměřený na dovednosti, jinak je to bez šance. Trenéři VTM by měli poctivě objíždět zápasy a vybírat nejlepší hráče, protože když to budeme řešit z profesionálního hlediska, tak prostě na takové akce je potřeba upřednostnit ty nejlepší a zdokonalovat je. To platí zejména pro ty vyšší ročníky, kde jsou kluci, kteří to budou hrát a pak kluci, kteří na to nemají a z nich je potřeba pečlivě vybrat.“

7. Jsou hráči psychicky připraveni na vrcholový sport?

„Co se týče například 9. třídy tak rozhodně ne, dokonce ani reprezentanti do 20 let nejsou, protože nevyrostali v té nové výchově, mají zažité nějaké vzorce, podle kterých hrají a nemají

v sobě volnost a kreativitu. Ještě dnes, když se podíváme na zápas dorostu, tak se hraje taktikou, na výsledek, a to je špatně, ti hráči nehrají sami za sebe.“

➤ A rodiče? Hrají v tom roli?

„Jasně, kluby ve spolupráci se svazem by měly vzdělávat i rodiče, třeba pomocí seminářů. Je důležité, aby rodiče jejich děti nikam netlačili, neporovnávali, nebo neplatili za body. Ten hráč musí vyrůst ve svobodě. Hrozně důležitá je ta komunikace, proto i já v klubu velmi často mluvím s rodiči a vysvětluji jim, jak hrajeme, proč to hrajeme, jak trénujeme a řeknu jim i jak chci, aby se chovali k tomu dítěti, co mu říkat a co ne. Ta informovanost je zásadní a je potřeba, aby to i rodiče respektovali.“

➤ Má to tedy zlepšující tendenci?

„Určitě. Ten nový systém výchovy je tomu nakloněn a pokud jím hráči projdou, mělo by se to začít pomalu zlepšovat.“

8. Projekt Akademií ČR se prezentuje spoluprací se školou, jak?

„Moc nevidím, že by to ve spolupráci se školou fungovalo. Řekl bych, že je to takovou tou českou povahou, ty kluby tohle moc neřeší. Není tady takový tlak na to, aby ten hokej s tou školou fungoval. Já jsem sám zažil, že se u nás přou trenéři s učitelem, že jdou proti sobě místo toho, aby spolupracovali.“

➤ A v jiných zemích to funguje?

„Tak můžeme se podívat na Švédsko, USA, Švýcarsko. Já jsem ve Švédsku na škole byl, tam všichni spolupracují a neberou se tak, že je někdo něco víc. Jde jim o ty děti, o ty hráče. Mají systém ve škole, to musí plnit, ale je to provázané s tím hokejem. Snaží se o co nejvíc individuální přístup, pokud jsi unavený, uděláš něco jiného a nahradíš si to. Ta provázanost je taková, že je ráno škola a pak mohou jít třeba od 9 hod. na led, ale není to klasický zaměřený trénink, spíše individuální trénink na dovednosti. Odpoledne po škole mají klasický trénink v klubu, ale jde o to, že je do toho nikdo netlačí a nepřetíží se. Pak se to samozřejmě mění podle věku, pak se to dělí na hráče, co to chtějí hrát profi a jsou na sportovní škole a ostatní.“

- V Česku toto není možné?

„Zrovna nedávno někdo přišel s tím, že málo trénujeme, že na severu mají 2x víc tréninků a my musíme taky. Jenže to je přesně ono, tam funguje ta provázanost klubu se školou, sice mají více tréninků, ale jakým stylem? Nejsou pořád v klubu, nikdo je nenutí, mohou si vybrat jaký trénink absolvují, pak je to i více baví. Tady u nás chtějí zvednout tréninky, jenže školy nikdo neřeší, takže trénink je v 6:00 hod. ráno, a to ty děti zničí.“

- 9. Mají všechny kluby status Akademie ČR oprávněně?

„Určitě ne, celkově těch Akademií je moc, ani netuším, jak si to ty kluby jsou schopné obhájit. Tu Akademii má dnes každý větší klub, problém je v tom, že když to takhle zveličí, tak jim to jen těžko budou odebírat, kluby se budou i soudit, protože mít Akademii znamená mít řadu výhod, o to nikdo nechce přijít. Ona ta myšlenka je dobrá, ale ten status získal v podstatě každý a svaz se tím zahnal sám do koutu.“

- Co by měl klub splňovat pro udělení statusu Akademie?

„Hlavně to zázemí a propojení se školou, musí být vidět ty věci ve výchově navíc, které ty kluby bez akademie nemohou nabídnout. Minimálně jedna škola by měla být propojená s klubem včetně tréninků, měl by mít skills kouče, fyzioterapeuta, kondičního trenéra. Mělo by to být postavené na tom, že péče o hráče je nadstandardní, hráči by měli fasovat věci, výstroj a výzbroj, kompletně nové, ne repasované, jak bývá zvykem.“

- Svaz hodnotí Akademie podle stanovených kritérií, má to význam? Ovlivňují kvalitu finance klubů?

„Jestli to ovlivňují peníze nevím, ale když to řeknu otevřeně, tak například Sparta (2x vítěz Akademie ČR, pozn. autora) od menších kategorií nemá žádnou koncepci ve výchově, ale pak si do 9. třídy nebo dorostu přetáhne kvalitní hráče odjinud, kteří jdou později do reprezentace, na draft a pak vyhraji akademii roku. To přece nedává smysl, tam by mělo být měřítko koncepce toho klubu, nebo přímo odchovanců toho klubu, ale jinak v tom nevidím smysl.“

10. Jak hodnotíte mládežnické soutěže?

„Tak to je největší problém, podívejte se, kolik je klubů v extralize dorostu. Naštěstí teď dali hlavy dohromady a chtějí to zúžit. Jenže to je další problém, naposledy když se to mělo zužovat, tak postoupil do extraligy Vsetín a logicky nechtěl zpět do nižší soutěže, takže se normálně soudili, to jsou prostě chyby svazu, které se pak složitě napravují.“

➤ Co tedy zlepšit na systému soutěží?

„Rozhodně se musí snížit počet týmů v soutěžích, zejména v kategoriích, z kterých se přechází do A týmu už musí být jen ti nejlepší, aby proti sobě hráli jen ti nejlepší, musí tam být obrovská konkurence a soutěživost. Pokud bude v extralize juniorů hrát 24 klubů, tak to bude hrát skoro každý. Za nás tam v extralize dorostu bylo 24 klubů a hráli jsme proti Třemošné, Písku, nebo Jihlavě. To byli kluci, co dříve hráli 1. ligu a ta kvalita tam nebyla, to je pak špatně.“

11. Kde je největší rozdíl mezi výchovou hokejisty v Česku a Švédsku či USA?

„Za mě rozhodně provázanost se školou, u nás chtějí pořád trénovat, ale pokud budeme ty děti dřít od 6 hod. ráno, tak to nikam nevede. Dále přenášení dovedností do zápasů, u nás se stále hraje na taktiku, na výsledky... myslím ještě v dorostu a v juniorce, to se ve Švédsku nebo v Americe nestane, na mládežnickém mistrovství světa hrají všichni s pukem, používají dovednosti, nesvazuje je žádná přísná a cílená taktika, nebo dosažení výsledku.“

➤ A co tréninky, trenéři?

„Samozřejmě ty tréninky na to musí být postavené a propojené, tréninky na dovednosti, kde se hráči naučí správnou techniku a pak to propojit s herním cvičením, kde ty nové dovednosti vyzkouší. To se všechno musí propojit, jakmile to budou zvládat v tréninku, tak se na ně může začít tlačit v zápasech, aby to používali, aby využili kreativitu. Ty menší kategorie tak začínají fungovat i u nás, jenže pak přijdou do dorostu v 15 letech a zase hrají na taktiku, to se nikam neposuneme. Něco jiného je to u chlapů, to jsou hotoví hráči a ví, co mají dělat. Ale pro 14letý kluky v dorostu je to špatně, nejsou fyzicky, psychicky ani herně vyspělí a taktika je zasekne na jednom místě.“

12. Které změny je potřeba provést, aby se Český hokej vrátil na vrchol?

„Rozhodně změna soutěží, zejména co se týká Akademií, aby hráli nejlepší proti nejlepším. Potom určitě styl koučování v soutěžích, dle mého se ti kluci nechávají málo hrát, je to pořád mířené na výsledky a hráči jsou málo kreativní. Navazuje to ale na sebe v těch kategoriích, pokud odmala nevychováme kreativní a šikovné hráče, těžko pak můžou hrát něco jiného než taktiku. Chtělo by to zvětšit financování a více se zaměřit na ty nejmladší kategorie, zaplatit více trenérů, aby už od školiček byly ty děti správně vedené. Další věcí je česká povaha, celkově společnost by se měla změnit, přístup hráčů i rodičů.“

➤ Mají nejmladší kategorie problém s trenéry?

„Bohužel ano, ono moc lidí ty nejmenší nechce dělat, protože je to málo dotované a financované. Jenže právě do těch spodních pater by se mělo zafinancovat, aby tam byli trenéři a mohli připravit nové hráče, zatím je jich opravdu málo.“

13. Dostávají mladí hráči prostor v seniorských soutěžích?

„Nedostávají, to je další věc, co by se měla změnit. Když to řeknu hloupě, tak je třeba Vrchlabí v 2. lize, kde ti junioři můžou hrát, ale nehrají. Například ve Finsku je druhá nejvyšší soutěž a hrají tam jen junioři, nehrají si tam na bývalé hvězdy, prostě hrají jen mladí hráči. U nás to dopadá tak, že v týmech jsou bývalí top hráči a zabírají místo juniorům, kteří by se mohli vyhrát místo nich. Zase je to jen o výsledcích.“

➤ Jak hodnotíte tabulkové hodnoty a smlouvy od 15 let?

„Ty tabulky jsou špatné, to je cesta do záhuby. Dneska nikdo nezplatí milion a půl za přestup mladého hráče, pak se ubírá ta svoboda. Já jsem se taky musel vyplatit, abych mohl do zahraničí, přitom tam se hráči můžou zlepšit a pomoci tak hokeji u nás.“

14. Jak dlouho může trvat, než začne fungovat nový systém Českého hokeje?

„Těžko říct, protože něco už se zavedlo, zejména u mladších kategorií. Jenže pak se to zase zasekne v tom dorostu a dál, jak jsme se už bavili, takže je to kousek po kousku. Určitě to má zlepšující se trend, ale musí na to navázat všechny kategorie, než se to celé zavede, tak to může trvat cca 10-12 let za předpokladu, že bude vše perfektně fungovat. Zatím se to mění po částech, ten základ funguje, ale musí se to udržovat i dále.“

6.2. Rozhovor 2

Rozhovor jsem vedl s bývalým trenérem mládeže v klubech HC Lev Benešov a HC Slavia Praha.

1. Jak funguje projekt „Pojď hrát hokej“, neboli nábor nových hráčů do klubů?

„U nás v Benešově ten nábor není moc bohatý, nedostaneme na led 100 dětí. On trenér, který je od toho placený dorazí na poslední dvě hodiny náboru a není ani připravený. Dříve to fungovalo tak, že jsme obcházeli osobně školky, školy a cílili jsme přímo na rodiče, na menším městě ty letáčky sice vylepí, ale nikdo tu propagaci sám od sebe neudělá. Podle mě by to ti placení trenéři měli sami obcházet a být v kontaktu s dětmi, místo toho to tady vylepujeme sami jako rodiče, nebo hobby trenéři.“

➤ Nicméně ta propagace je dostatečná? Mohu si náborových akcí jako rodič všimnout?

„To si myslím, že ano. Ty plakáty tady v Benešově visí, ale jak říkám, ten profi trenér by ty školky a školy měl obejít sám a nespolehat se jen na letáky a plakáty. Ten osobní kontakt je důležitý. Co mi ale nepříjde dobře zvolené jsou termíny Týdnů hokeje, tady to bývá na podzim, to upřímně hokej nikoho nezajímá, sezona už běží a děti jsou v jiných sportech.“

2. ČSLH tento projekt prezentuje i tím, že vzdělává kluby a rodiče pomocí seminářů, funguje v praxi?

„Tady v Benešově to bylo jednou, přijel Zdeněk Vojta a měl seminář. Ale sám mi říkal, že je na to sám a nemůže to časově stíhat. Takhle to může objet jednou za 4 roky a ty kluby na to ani nemají kapacity. Ale ano, bylo to tu, byli pozvaní trenéři i rodiče a představoval jim teorii, která je pochopitelně napsaná dobře. Nicméně ta osvěta pro rodiče by celkově měla být větší, spoustu rodičů nechá dítě doma místo tréninku, to nejde. Na druhou stranu není ani dobře, pokud ten rodič na dítě až moc tlačí, musí mezi tím být nějaká stabilní hrana.“

- Jak přesně v tomto ohledu funguje svaz? Je pravda, že proběhlo 9 seminářů ohledně marketingu?

„O seminářích moc nevím, ale tady je taková ta klasika. Jeden člověk dělá sociální sítě jako Facebook atd., dost často i v jiném týmu, tady se třeba střídá s Vlašimí. Takže to není nic cíleného, spíše individuální a jak kdo má čas.“

3. Jaká je finanční podpora od ČSLH?

„Ta spolupráce tam je, svaz daruje nebo prodá výstroj klubům a ty to pak půjčují rodičům. Některé z klubů spolupracují i s DDM, které mají peníze. Je to o tom, že i takové gesto jim pomůže nejen finančně, ale i vzbudí zájem o pokračování v hokeji. Hokej jako sport je drahý a může odradit některé rodiny od začátků, takže ta finanční podpora tam je a určitě je to super.“

4. Jaká je náplň práce žakovského trenéra? Spolupracuje se svazem?

„Úplně nevím, jak to funguje teď, ale já jsem na podobné pozici působil dříve ve Slavii a tam byl obrovský rozdíl v období, než A tým vyhrál titul a po. Před titulem tam bylo takové kamarádské prostředí, vytáhl jsem si sebou jako trenéry pár rodičů, ale vše to byli hokejisti a fungovali jsme perfektně. Na poradách jsme si všichni pomáhali, radili si, dokonce i trenéři A týmu se snažili pomoci. Jakmile Slavie vyhrála titul a získala peníze, stal se z toho byznys a najednou se s námi nikdo nebavil, zadarmo nechtěl nikdo nic dělat. Svaz stejně jako dnes platil jen šéftrenéry a na víc trenérů nebyly peníze.“

- Můžete přiblížit práci šéftrenéra v Benešově?

„Chápu to tak, že svaz platí jednoho šéftrenéra, nebo žakovského trenéra pro klub. Ten tam musí pořád být, chodit na led, vést tréninky a ostatní trenéry, tady to ale není a nefunguje to. Jak říkal pan Pešán v televizi, ty kluby tohle převzaly špatně.“

- Snažil se svaz o sjednocení metodiky?

„Dříve to bylo hodně o práci klubu, teď už svaz zasahuje více, udělali nějakou jednotnou metodiku, ale otázka je, kdo to dodržuje. Asi je fajn trénovat stejnou cestou, ale spoustu trenérů si do toho stále nenechá kecat, obzvlášť ti, co nejsou placení svazem.“

➤ Dalo by se tedy říct, že je nedostatek kvalifikovaných trenérů?

„Ono nejde jen o to, jestli jsou to profi trenéři nebo ne. Spoustu tatínků dokáže trénovat velmi kvalitně, ale je potřeba je správně vybrat, aby měli i vztah k dětem. Kolikrát jsem se setkal s tatínkem ve funkci trenéra, z kterého měly děti strach. To je to nejhorší, co se může stát. Samozřejmě aby se tomu zamezilo, tak by bylo třeba více placených a kvalifikovaných trenérů, které nikdo nezaplatí, takže jednoduchá odpověď na otázku je ano.“

5. Sjednocenou metodiku a práci žákovského trenéra by měl kontrolovat svaz přes Regionálního trenéra, děje se tak?

„V Benešově mockrát nebyli, co vím, tak to bylo maximálně 2x do roka. Ale za to ani nemůže ten regionální trenér, ta myšlenka je super, ale prostě na tohle nejsou lidi. Nemůžou to stíhat, když se podíváme na Benešov, tak spadá pod kraj Vysočiny, tak z Jihlavy to je do Benešova přes půl republiky, a to nikdo objíždět nebude. A i kdyby chtěl, má pod sebou 16 klubů v kraji a pokud to nedělá jako full time job, v životě to nemůže stíhat.“

➤ Co je řešení v tomto případě?

„Tak řešení jsou dvě, buď sehnat více lidí, trenérů, nebo přerozdělit ty regiony. Když bych se Tě zeptal jako trenéra, jestli se ti bude chtít jet z Moravských Budějovic do Benešova, tak pochybuji, že odpovíš ano. A jsme zase u toho, ta teorie je fajn, ale praxe je nereálná a komplikovaná.“

6. Jak probíhá projekt Výchovy talentované mládeže v Benešově?

„My jsme tam vždy poslali dva nebo tři kluky. Není to tak, že by ti trenéři byli na zápase a někoho si vybrali, ale napíšu klubům, aby jim tam pár hráčů poslali a trénují dovednosti. Ten výběr hráčů není moc stabilní. Bývalo to jednou měsíčně.“

➤ A trenéři v klubu?

„To jsme zase u té odbornosti lidí, na menších městech nebo vesnicích nikdo neví co mají trénovat, nejsou to zaměřením skills kouči. Pro trenéry ten projekt není a do klubu je nikdo vzdělávat nejezdí, to by se teď mělo změnit, nebo se musí vzdělávat sám trenér.“

7. Jsou hráči psychicky připraveni na vrcholový sport?

„Jednoduchá odpověď, nejsou. Stačí se jít podívat na nějaký zápas a většina těch trenérů na ty kluky řve, nadává jim, a dokonce je i za trest nenechá hrát. Ti hráči si to pak sebou nesou dál.“

➤ Hraje v tom velkou roli trenér a rodiče?

„Jasně, to i souvisí s tím, jak hrají. Obránci v 6. třídě odpalují puky, třeba mají parametry na hokejistu, ale neumí ten hokej hrát. Od 4. třídy se rozdělí na posty a musí u toho zůstat celý život. V dorostu, nebo 8. třídě to už pak nikdo nedožene. Když se pak podíváme, jak se trénuje v akademiích, kde jsou vzdělaní trenéři, tak je tam daleko větší volnost hráčů, zkouší si vše a je to znát.“

„Rodiče jsou kapitola sama o sobě, právě proto by se měl svaz ve spolupráci s kluby zapojit a vzdělávat je. Je to nejdůležitější prvek ve výchově hráče, kolikrát na děti tlačí, nadávají jim za výkony, nebo je staví proti trenérovi. To je cesta do pekla.“

➤ Chápu tedy správně, že v Akademiích se tento problém zlepšuje?

„Zlepšuje, hlavně z důvodu vzdělanosti trenérů. Oni už jsou v tom novém systému a aplikují ho na hráče, jenže takové trenéry my v Benešově nemůžeme mít, protože je nikdo nezaplátí.“

8. Jak hodnotíte fungování Akademií Českého hokeje?

„Projekt je to fajn, je to o tom, že ti nejlepší hráči by měli hrát proti sobě za nadstandardních podmínek. Ale mělo by se jasně vymezit, jak ji klub získá a jak ji ztratí. Dnes si každý tak nějak představuje, že jakmile ji klub získá, tak o ní nemůže přijít.“

➤ Mají všechny kluby status Akademie ČR oprávněně?

„Je jich moc, ale na to je jednoduchá odpověď. Dneska mít Akademii automaticky znamená, že klub hraje extraligu dorostu a juniorů, ty kluby se o to perou, protože kdyby z tohoto statutu vypadly, tak se jim zásadně sníží příjem. Ted' ty počty chtějí snižovat, ale osobně si nedokážu představit, jak toho chtějí docílit.“

- Co by měl klub splňovat pro udělení statusu Akademie?

„Rozhodně by mužský A tým měl hrát extraligu, to je 14 týmů, takže 14 týmů by hrálo extraligu dorostu i extraligu juniorů. Další věci jsou finance a zázemí, akademii by měl mít klub, který na to má dostatek peněz a může nabídnout nadstandardní péči hráčům, s tím je spojené i kvalitní zázemí.“

9. Projekt Akademií ČR se prezentuje spoluprací se školou, jak?

„Obecně je známo, že v Česku spolupráce se školou nefunguje. Sám svaz přiznává, že největší problém je přechod do dorostu a návaznost na školu, prostě to tady není a naše mentalita na to není nastavená. Z mých osobních zkušeností vím, že 1/3 hráčů v dorostu a juniorce končí se školou. Ono totiž ani ze strany škol není vztah k tomu, aby podpořily hokej.“

- V jiných zemích to funguje?

„Tak o Švédsku víme, tam fungují hokejová gymnázia. Nemusíme chodit daleko, v Salzburgu je perfektní Akademie. Sice to stojí peníze, ale ti hráči tam dostanou vše. Od perfektních podmínek k tréninku, přes výuku až po zdravou stravu a životní styl. V USA mají perfektní systém univerzit, tam hráči na Mistrovství světa juniorů ještě ani neví, jestli chtějí hrát profi hokej. Pokud si vyberou, že nechtějí, tak mají výborné vzdělání do života a hezkou juniorskou kariéru. A to se bavíme o nejlepších hráčích v USA. My tady děláme z dětí roboty. Chodí na trénink, do školy a zpět, pak má na všechno placeného odborníka, protože vše je byznys.“

10. Kde je největší rozdíl mezi výchovou hokejisty v Česku a Švédsku či USA?

„Ten rozdíl je velmi komplexní, zejména v přístupu trenérů a stylu tréninků, potažmo výchovy. Tady u nás ty děti dřeme, od mala jsou na ledě celý rok, kolikrát ještě v květnu jezdí na turnaje a v červnu začíná další sezona, to je přece extrémní. Z dětí se dělají roboti, nemají na výběr, co mohou dělat. Pokud hrají hokej, musí být pořád na ledě, pořád trénovat. Chybí nám volnost, všestrannost, kreativita, nějaká svoboda. Přece když děti do toho budeme od mala tlačit, tak je to přestane bavit. Hlavně nejmenší děti musí dělat více sportů, aby byly univerzální a schopné.“

„Další věc jsou peníze, v Česku si každý nechá za něco platit. Různé kroužky, nebo sportovní kluby si nechají platit za to, že u nich může někdo hrát, nebo se pohybově rozvíjet. Vím, že se lidé musí žít, ale v tomto ohledu musí zasáhnout svazy atd.“

11. Jak hodnotíte mládežnické soutěže?

„Jak jsme se bavili, ty soutěže jsou špatně nastavené. Přece není možné, aby se hrála soutěž, z které se nedá spadnout. To pak ztrácí konkurenci a kvalitu.“

12. Dostávají mladí hráči prostor v seniorských soutěžích?

„To mi právě přijde nejhorší, ti hráči nedostávají prostor nikde. Za nás si pamatuji, že čtvrtá lajna byla vždy pro juniory a hráli. A dneska na Mistrovství světa juniorů se dozvíme, že tam hraje 5 hráčů z extraligy, to je přece málo. Většina z nich byla soustředěná do Litoměřic jako projekt svazu, ale žádný výsledek neudělali. Dnes mají extraligové kluby spolupráci s kluby v nižších soutěžích, kam posílají hrát juniory. Jenže sám Varaďa (hlavní trenér HC Oceláři Třinec, pozn. autora) řekne, že ti kluci tam skoro nehrají, dokud se sám nepřijede podívat na zápas. A tak to funguje ve většině klubů, to je samozřejmě špatně. Další problém jsou cizinci.“

➤ Proč nehrají ani v nižší lize?

„To je jednoduché, protože ti trenéři hrají na výsledky. A je to jedno, jestli to je v seniorských nižších soutěžích, nebo v dorostu. Trenéři se bojí, že neudělají výsledky a přijdou o místo, na to pak trpí ti mladí kluci, kteří nedostanou prostor a jsou obětí systému.“

➤ Jakým problémem jsou cizinci?

„Tak tady máme takový trend, že místo hledání českých hráčů, nebo juniorů se kupují cizinci. Ti kluci pak předem ví, že nemají šanci a buď odchází do nižších soutěží ve formě hobby hokeje, nebo s hokejem končí úplně. To by se mělo změnit nejen v hokeji.“

13. Které změny je potřeba provést, aby se Český hokej vrátil na vrchol?

„Rozhodně vzdělanost a počet trenérů v nižších věkových kategoriích, aby dokázali přenést tu metodiku do praxe, na to je samozřejmě potřeba dostatek financí. Další věcí je osvěta lidí, zejména rodičů. Aby na děti netlačili, aby to děti dělaly se zájmem a rády. Musí se změnit

přístup trenérů, nehrát na výsledky, naopak rozvíjet ty dovednosti, to se týká i všestranné připravenosti.“

„Stoprocentně se musí snížit počty týmů v soutěžích, aby se ty ligy zkvalitnily. Měl by se taky snížit počet Akademií, aby se ti nejlepší hráči soustředili do nejlepších klubů, na to je ale potřeba zrušit částky za přestupy hráčů a smlouvy pro hráče v mládeži, protože hráč je dnes spotřební zboží a hokej je byznys. Je také potřeba zapojovat hráče do extraligy, v nejvyšší lize se toho naučí nejvíc.“

6.3. Komparace hokejových podmínek v ČR, Švédsku a USA

Základní informace pro komparaci tvoří data získaná z odborného textu a polostrukturovaných rozhovorů.

6.3.1. Podmínky pro provozování ledního hokeje

Hokejové podmínky jsou v každém státu nerovnoměrné, ani jeden z evropských států se nemůže rovnat americkému hokeji. USA disponuje největší základnou hráčů, jak seniorských, tak juniorských. Český hokej registruje více hráčů než Švédsko, ale aktivních je pouze 1/3, juniorských hráčů je méně. Co se týká ledových ploch, v tomto ohledu velmi zaostává ČR s počtem lehce přes 200. To je zhruba polovina z kluzišť, které jsou k dispozici ve Švédsku, a to i přes to, že státy jsou podobné rozlohy. USA má zejména díky obrovské hráčské základně a rozloze státu obrovský počet ledových ploch, zhruba 2050. Statisticky tedy připadá 184 hráčů ve Švédsku na jedno kluziště, 274 hráčů na jedno kluziště v USA a 623 hráčů na jedno kluziště v ČR.

6.3.2. Počet hráčů v nejlepší lize světa

Nejlepší ligou světa je kanadsko-americká NHL, kam se soustředí nejlepší hráči světa. Největší počet hráčů ze srovnávaných zemí má USA, konkrétně 177. Důvodem je obrovská hráčská základna, ale i výborně propracovaný juniorský systém. Švédsko disponuje 79 hráči v NHL, to je nejvíce v poměru na aktivní hokejisty a značí to velmi kvalitní systém výchovy hráčů. Česká republika má v současnosti 26 hráčů v NHL, v minulosti jich bylo méně, ale i více. Zejména v poměru se švédským hokejem je to relativně malé číslo.

6.3.3. Úspěchy juniorských reprezentací

Americký juniorský hokej je ze srovnávaných zemí neúspěšnější, Švédsko je v těsném závěsu, ČR má úspěchů nejméně. Z juniorských mistrovství světa do 20 let si od roku 1977 národní tým Švédska odvezl nejvíce medailí, celkově 19, národní tým USA získal 13 medailí a tým ČR 3 medaile. Z mistrovství světa do 18 let si od roku 1999 nejvíce medailí odvezl národní tým USA, celkově 20, národní tým Švédska si odvezl 11 medailí a tým ČR 4 medaile. Každé z reprezentací se podařilo minimálně jednou ovládnout mistrovství světa juniorů do 20 let, ČR však takový úspěch zaznamenala naposledy před 20 lety.

6.3.4. Systém výchovy mládeže v ČR a ve Švédsku

Výchova hráčů v ČR prochází velkou změnou. Ustupuje se od brzké specializace, nejmenší věkové kategorie se učí tvořivosti a komplexnosti. Děti zpravidla dělají jeden sport, dochází do stejného klubu a trénují pravidelně tam. Chybí provázanost sportů. Starší kategorie se věnují taktice a systému hry, to brání jejich individuálnímu rozvoji. Trenéři a rodiče na děti často vyvíjejí nátlak, chtějí aby „byl nejlepší“ za každou cenu, trenéři nechtějí přijít o zaměstnání, tak hrají na výsledky, je potřeba neustále vyhrávat. Nový systém Českého hokeje by měl přinést změny ve výchově hráčů, nicméně trpí nedostatkem financí a trenérů. Švédský hokejový systém je založen na velké individualitě, univerzalitě a volnosti hráčů. Od nízkého věku mají hráči možnost volby sportu, do ničeho nejsou nuceni, mohou provozovat více sportů až do vyššího věku, poté si vybírají „hlavní sport“. Specializace začíná od 12 let, tréninky jsou vedené na hráčské dovednosti, jsou jednoduché s maximálním využitím času. Oproti ČR neexistují tréninky před 8:00 hod. Pro hráče je k dispozici velký počet kvalifikovaných trenérů i mimo led.

6.3.5. Školství a soutěže v ČR a ve Švédsku, USA

Spolupráce škol a hokejového prostředí v ČR prakticky neexistuje, dokonce mezi oběma faktory panuje rivalita. V současné době, ani v minulosti systém Českého hokeje nepodniká kroky, které by vedly ke spojení a zavedení spolupráce se školstvím na úrovni středoškolské, ani vysokoškolské. Juniorské a dorostenecké soutěže pro kategorie U15-U20 jsou nestabilní, mají velký počet účastníků a jejich struktura a systém se neustále mění. To vede ke snížení konkurence a kvality hráčů. Z hlediska neexistující spolupráce škol, svazu a klubů se hráč

nemůže vzdělávat a zlepšovat na obou úrovních. Hráč si z velké části platí vše sám, je možnost výstroje od klubu, ta ale není nová a dostačující.

Ve Švédsku funguje kvalitní propojení středních škol a hokejových klubů, střední školy byly založeny tamní hokejovou asociací a iniciativou svazu. Tréninky jsou nastavené podle školy, trénuje se před výukou, nebo během výuky i podle toho, jak si hráč sám vybere. Na hráče je tedy dohled i mimo hokejový stadion, dbá se na stravu a správný životní styl. Jelikož obě struktury výborně spolupracují, nedochází k nevoli hráčů/studentů a probíhá perfektní příprava do profesionálního hokeje. Juniorské soutěže ve Švédsku jsou stabilní, nejlepší kluby mají smlouvy se střední školou, která získává status elitní hokejové školy. Tím je dosaženo situace, kdy nejlepší hráči hrají nejlepší soutěž a dochází do nejlepší školy. Hráči mají vše placené a dotované, od ubytování po výstroj.

Americký juniorský systém nemá obdoby, dělí se na tři úrovně juniorských lig. Na rozdíl od evropských soutěží tam jsou hráči stále považováni za amatéry, aby mohli získat stipendium na univerzitu. Rozdílem proti ČR je obrovský důraz na vzdělání, hráči nejsou vychovávaní jen pro profesionální hokej, ale zejména pro dosažení kvalitního vzdělání a osobního rozvoje. Nejlepší juniorské ligy a kluby USHL a NCAA poskytují plný servis pro své hráče, mají stipendia, placenou výstroj a výzbroj, ubytování i stravu.

6.3.6. Příprava hráčů pro seniorský hokej

Jeden z nejdůležitějších prvků, kde Český hokej velmi zaostává. Hráči v juniorském věku nedostávají příležitosti v klubech z 1. ligy, v Extralize kromě pár výjimek prakticky vůbec. České kluby velmi často kupují cizince, nebo angažují starší zkušené hráče.

Švédský hokej je velmi spjatý s tím juniorským, dokonce registruje více juniorů než seniorských hráčů. Pro tyto juniorské kategorie jsou určené nižší ligy, nebo se pravidelně posouvají v hierarchii klubů, které jsou propojené se školou a vzdělávacím systémem. Na rozdíl od ČR fungují pravidelné reprezentační výběry již od kategorie U15. Hráči jsou vybíráni z velkého počtu a postupně s věkem se zvyšuje specializace a příprava v národním týmu.

Americký hokejový systém vychovává obrovské množství hráčů pro NHL. Zejména z důvodu tamních juniorských lig, které jsou svými specifikacemi nejbliže právě k NHL.

Tuto situaci podkládá i fakt, že juniorské týmy národního týmu USA patří k nejlepším na světě, seniorské výběry na větší úspěch momentálně čekají, od roku 1983 se nepodařilo A týmu vyhrát žádný mezinárodní turnaj.

7. Diskuze

Téma bakalářské práce jsem si vybral z důvodu snižující se kvality Českého hokeje. Dalším důvodem bylo zavedení nového systému výchovy, který by měl Český hokej opět vrátit na vrchol.

Cílem práce bylo zmapovat stav a výchovu hokejové mládeže v ČR a její nový systém. Zjistit, jestli je systém funkční tak, jak tvrdí teorie a srovnat vybrané body výchovy s úspěšnějšími modely mládežnického systému ve Švédsku a v USA. Kvůli špatné práci ve výchově hokejistů se český hokej nedokáže vyrovnat světové elitě.

V teoretické části je představena historie ledního hokeje a základní princip hry, dále byl podrobně rozebrán nový systém českého hokeje, který prošel velkou obměnou již počátkem roku 2011. Věnoval jsem se metodice, výchovnému procesu hráče, jednotlivým projektům ČSLH a soutěžím. Dále byly představeny nejdůležitější a typické prvky výchovných systémů Švédska a USA.

Během praktické části byla použita metoda kvalitativního výzkumu. Cílem výzkumu bylo za pomoci polostrukturovaných rozhovorů zmapovat český systém výchovy a komparovat některé jeho prvky se systémy ve Švédsku a USA. Pomocí otázek a rozhovorů jsem se snažil přijít na funkčnost systému a případně odhalit jeho vady. Rozhovor jsem provedl s profesionálním trenérem HC PZ Kladno, který působí v novém systému českého hokeje a s bývalým trenérem klubů HC Lev Benešov a HC Slavia Praha, který zastupoval pohled menšího klubu. Profesionální trenéra označuji jako respondenta č. 1 a bývalého trenéra jako respondenta č. 2.

Otázka: Jak funguje nábor nových dětí s projekty „Pojď hrát hokej“ a „Týden hokeje“

Respondent č.1 odpověděl, že projekty fungují velmi dobře a předešlá rok měli rekordní nárůst nových dětí. Dodává, že je potřeba vlastní iniciativy a projektu napomáhat. Respondent č.2 odpověděl, že nábor na menších městech není moc bohatý a termíny projektu Týden hokeje nejsou dobře zvolené. Marketing je prý dostačující, ale chybí větší aktivita a osobní kontakt od trenérů.

Myslím si, že nábor nových hráčů je velmi důležitý. Široká základna hráčů poskytuje větší výběr talentů. Svaz správně nastavil náborové projekty, marketing je zvládnutý velmi dobře, ale je potřeba myslet i na rozdíly mezi jednotlivými městy. Je vidět, že míra náborů se velmi liší od velikosti města, potažmo klubu. Lidé na menších městech z menších klubů, nebo z vesnic nemusí mít takový přístup k sociálním sítím a je potřeba větší náborové aktivity trenérů a činovníků klubu. Celkově je ale projekt úspěšný a počty zapojených klubů a nových hráčů stále roste.

Otázka: Vzdělává ČSLH kluby a rodiče?

Respondent č.1 odpověděl, že svaz pořádá semináře pro kluby, kterých se sám účastní. Zejména co se týče marketingu a sociálních sítí se svaz velmi snaží. Co se týče informovanosti rodičů, odpovídá, že vzdělanost rodičů je jedna z nejdůležitějších věcí, ale záleží především na klubu a jak si přebere doporučení svazu. Respondent č.2 odpověděl, že informovanost rodičů by měla být větší a zároveň dodal, že seminář od svazu byl v Benešově pouze jednou, hlavně co se týče teoretické roviny. Sociální sítě moc neřeší, ví jen o Facebooku, kam se ukládají základní informace.

Vzdělání klubů a rodičů je dle mého názoru velmi důležité, opět je vidět, že svaz méně myslí na menší kluby. Pak velmi záleží na iniciativě trenérů a individuálního příspěvku. Nicméně velká část klubů, zejména těch extraligových a prvoligových velmi pokročila v marketingu a sociálních sítích, pravidlem je Facebook, Instagram, webové stránky a některé kluby dokonce vlastní YouTube kanál.

Otázka: Jaká je finanční podpora od ČSLH?

Oba respondenti se shodli, že svaz je nápomocen klubům a rodinám, potažmo hráčům v začátcích kariéry. Respondent č.1 dodal, že část výbavy dokupují sami v klubu, respondent č.2 zase konstatoval spolupráci s DDM. Celkově hodnotili finanční spolupráci svazu velmi kladně.

Myslím si, že finanční stránka v hokeji je kritické téma. Hokej se stále řadí k nejdražším sportům, v Česku si platí hráči většinou vše, a to až do juniorského věku. Je to velký rozdíl proti Švédsku, kde hráči většinu výstroje dostávají. Proto velmi vítám aktivitu svazu ohledně příspěvků pro kluby a rodiny, i nejmenší pomoc se v začátcích může hodit.

Otázka: Jaká je náplň práce žákovského trenéra? Spolupracuje se svazem?

Respondent č.1 odpovídá jako žákovský trenér, že jeho hlavní náplní je určit jednotnou metodiku, podle které se v klubu pracuje. Dodává, že svaz se snaží o sjednocení metodiky a ten primární koncept je správný, nicméně velká spolupráce mezi trenérem a svazem není a je potřeba, aby trenéři neměli svázané ruce. Respondent č.2 odpověděl, že v klubu již nefiguruje, ale žákovský trenér si tam neplní povinnosti. Ohledně jednotné metodiky dodává, že myšlenka je správná, ale velká část trenérů na to nebere ohled a nechce se přizpůsobit. Oba respondenti se shodli, že je málo kvalifikovaných trenérů v klubech a respondent č.1 doplnil, že má na starosti šest ročníků včetně náboru a je velmi obtížné to vše stíhat.

I z komparace se Švédským hokejem vyšlo najevo, že personální obsazení klubů v ČR je nedostačující a málo kvalifikované. Zatímco ve Švédsku je více trenérů na ledě a další mimo led, v Česku se několik kategorií dělí o jednoho trenéra, jeho kvalitní práce je tak velmi rozkouskovaná. Řešením mohou být rodiče, ale k tomu je potřeba perfektní práce žákovského trenéra a klubu, která jak vidíme v menších klubech často zaostává. Hlavním řešením tak zůstává větší investice ze strany svazu do profesionálních trenérů, protože bez finančního ohodnocení ty funkce bude plnit málokdo. Sjednocení metodiky je dle mého názoru správným krokem, funguje to tak i ve Švédsku a USA. Důležité ale je, aby svaz přílišně nesvazoval trenéry a nechal je pracovat a rozvíjet se.

Otázka: Navštěvují regionální trenéři klub pravidelně? Jak vypadá taková návštěva?

Respondent č.1 odpověděl jakou práci má regionální trenér, ale dodal, že to v praxi nemůže nikdy stihnout. Návštěva bývá jednou až dvakrát ročně s tím, že záleží na povaze regionálního trenéra a jeho přístupu, osobně je však s jeho spoluprací spokojený a stejnou cestou se snaží pracovat v roli žákovského trenéra. Respondent č.2 uvedl stejný počet návštěv regionálního trenéra, tedy dvě ročně. Na obranu regionálních trenérů dodává, že to nemohou stíhat a že regiony jsou nevhodně rozdělené. Benešov totiž spadá do kraje Vysočiny, a to návštěvy jen stěžuje.

Myslím si, že práce regionálních trenérů je velmi důležitá a podstatná pro celý systém výchovy českého hokeje. Slouží to jako pojítka mezi svazem a kluby, a právě regionální

trenéři by měli pravidelně dohlížet na práci žákovských trenérů, dodržování metodiky atd. Svaz bohužel opět zůstal u teorie, kdy špatně rozdělil kluby do regionů a má k dispozici málo regionálních trenérů. Znovu se tedy točíme okolo problému s personálem a financemi. Pokud se to nezmění, projekt nemůže správně fungovat. Na cca 160 klubů připadá 16 regionálních trenérů, z kterých to pouze 10 dělá na plný pracovní úvazek.

Otázka: Jak hodnotíte výchovu talentované mládeže, tedy projekt pro ročníky U12-U15?

Respondent č.1 hodnotil projekt kladně, protože si myslí, že individuální dovednosti českým hráčům chybí. Zároveň ale vidí problém v tom, že v klubech chybí skills trenéři a projekt je spíše pro jednotlivce, nicméně v rámci vyšších ročníků je potřeba upřednostnit nejlepší hráče. Respondent č.2 odpověděl, že jednou měsíčně vybrali pár hráčů a poslali je na VTM, dále opakoval problematiku ohledně odbornosti trenérů, podle respondenta by měl svaz vzdělávat trenéry i v dovednostním tréninku, to se zatím neděje.

Domnívám se, že projekt výchovy talentované mládeže je dobrým nápadem, ale spíše se jedná o přípravu hráčů do národního týmu. Projekt by nesl větší význam, pokud by nebyli vybíráni pouze jednotlivci, ale mohly by se účastnit celé kluby. Jsem si vědom, že na takové akce nemají všichni hráči dostatek talentu, i přes to si myslím, že výběr by měl být z většího vzorku hráčů jako to dělají ve Švédsku. Na to je potřeba vyškolit tzv. skills kouče, nebo vymyslet alternativní cestu, jak dovednosti dostat přímo do klubů. Svaz v tomto směru provede od sezony 2022/23 změny, které ale zatím nemohu hodnotit.

Otázka: Jsou hráči v ČR psychicky připravení na vrcholový sport?

Oba respondenti odpověděli stejně, nejsou. Respondent č.1 uvedl, že hráči, kteří neprošli novým systémem výchovy mají zažitě vzorce, které jim neumožňují volnost a kreativitu. Hovořil o velké míře taktiky v zápasech a hře na výsledky. Zdůrazňoval komunikaci mezi klubem a rodiči, kteří mohou mít zásadní vliv na psychiku mladého sportovce. Závěrem uvedl, že se tato situace s novým systémem zlepšuje a bude zlepšovat. Respondent č.2 na tuto otázku odpověděl více z pohledu pozorovatele a uvedl, že někteří trenéři v menších klubech svým přístupem negativně ovlivňují psychiku hráčů. Rodiče určil jako nejdůležitější

prvek ve výchově hráče a dodal, že jsou často strůjci špatné psychiky hráčů. Respondent č.2 následně pochválil trenéry z Akademií, kde viděl odlišný přístup a prvky nového systému.

Psychika hráčů je dle mého názoru jedním z největších problémů Českého hokeje. Nový systém naštěstí nastavil cestu a školí trenéry v přístupu a projevu směrem k hráčům. V tomto směru je maximálně důležité napodobit trenéry ve Švédsku, kteří jsou známí svým profesionálním, ale kamarádským přístupem. Hráč se v klubu musí cítit jako doma, musí být pozitivní atmosféra. Trenér by neměl na hráče rvát, nadávat mu, nebo ho jinak trestat. Naopak by mu měl umožnit volnost, kreativitu a dostatek prostoru k rozvoji, zakročí ve formě rady a konzultace. Trenérský systém v ČR je v tomto směru velmi zaostalý, na vlastní kůži jsem zažil trenéry, co od mala svým chováním ničí psychiku hráčů. Přístup trenérů je jeden z hlavních prvků v systému, který se musí změnit. Pozitivem je, že dle odpovědí respondentů se situace neustále zlepšuje.

Otázka: Jak hodnotíte projekt Akademií ČR?

Respondent č.1 hodnotí myšlenku Akademií kladně, naopak nevidí smysl v hodnocení kvality Akademií napříč kluby a uvedl, že status Akademie získalo mnoho klubů a je jich moc, to ubírá kvalitě celého projektu. Na doplňující otázku, co by měl klub splňovat pro udělení statutu Akademie uvádí propojenost se školou, kvalitní zázemí včetně kvalifikovaných trenérů a nadstandardní podmínky ve výchově, které kluby bez Akademie nemohou nabídnout. Respondent č.2 odpověděl obdobně, projekt hodnotí pozitivně, ale uvádí, že Akademií je moc a složitě se bude jejich počet redukovat. Podle respondenta č.2 by klub se statutem Akademie měl mít A tým v extraligové soutěži, dostatek financí a kvalitní zázemí, které poskytne nadstandardní péči hráčům.

Můj názor na Akademie je rozporuplný. Myslím si, že tento projekt je potřebný pro správný vývoj hráčů v dorosteneckých a juniorských kategoriích, bohužel momentálně má status Akademie 17 klubů po celé republice a řada z nich neposkytuje péči, jakou zmínili respondenti. Opět se tedy dostáváme k situaci, kdy prvotní myšlenka je správná, ale praxe ji neodpovídá. Aby se zlepšil stav Akademií, je potřeba větší finanční podpory svazu, aby si kluby mohly dovolit angažovat a školit profesionální trenéry. Významnou změnou by byla spolupráce klubů a škol, taková změna je bohužel v nedohlednu.

Otázka: Projekt Akademií se prezentuje spoluprací se školou, jak?

Respondent č.1 odpověděl, že velkou spoluprací se školstvím nevidí a důvodem může být česká povaha. Uvádí, že v Česku není kladen žádný tlak na kooperaci školy s hokejem, dokonce se sám setkal se situací, kdy se trenér hádá s učitelem a naopak. Jako příklad fungování hokeje a školského systému zmínil USA, Švýcarsko a Švédsko, kde sám studoval. Zdůraznil spoluprací tamních škol a hokejových klubů, které jsou pečlivě provázané a jejich cílem je kvalitní výchova a rozvoj hráče. Na konec uvedl, že díky takovému systému mohou hráči častěji trénovat bez přetížení a se zájmem. Respondent č.2 uvedl, že spolupráce se školou nefunguje, z vlastních zkušeností ví, že přibližně 1/3 hráčů končí se školou již v dorosteneckém či juniorském věku. Jako vzorové systémy uvádí Švédsko, rakouský Salzburg a USA.

Jako budoucí pedagog vnímám absenci spolupráce školství a hokeje v ČR jako hlavní chybu systému. Český hokej se inspiroval ve Švédsku co se týče metodiky, tréninků, trenérů, ale ta nejdůležitější změna stále nepřichází. Situace není taková, že bez vzdělání nelze vychovat skvělý hokejista, ale jde o to, že výchova se v naší zemi dělí na trénink a školu. Hráči jsou pak přemáháni, znají cestu jen do školy, ze školy a na trénink, který kvůli absenci spolupráce bývá v 6:00 hod. a to je zejména pro mladší hráče likvidační. V USA a Švédsku je škola „zařízená“ podle hokeje. Rozvrhy a přednášky jsou naplánované tak, aby se nepřekrývali s tréninky, škola i hokej spolupracují, a to i ve formě stravování a vedení zdravého životního stylu, o který se český hokej prakticky nesnaží. Přístup svazu a klubů ke škole se musí rapidně změnit, abychom mohli vychovávat více hráčů pro nejlepší soutěže světa.

Otázka: Jak hodnotíte mládežnické soutěže v ČR?

Respondent č.1 hodnotil soutěže v ČR jako jeden z největších problémů. Dle jeho názoru je v soutěžích mnoho klubů a snižuje se konkurence a kvalita ligy, která je základem pro kvalitní rozvoj hráče. Jako řešení uvedl prosté snížení počtu klubů v soutěžích. Respondent č.2 uvedl, že soutěže jsou špatně nastavené a není dle jeho názoru správné, že se hraje soutěž, ze které nemůže nikdo sestoupit.

Myslím si, že soutěže by měly být stabilní, pro stejný počet týmů a se stejným systémem. V nedávných dobách svaz několikrát měnil systém soutěží, zvedal počty účastníků až na 30.

Takový trend je velmi špatný, zřejmě to vycházelo z hlasů klubů, kdy čím dál více menších klubů chce hrát extraligy mládežnických soutěží. Takový přístup český hokej nikam neposune a je to zásadní rozdíl oproti mládežnickým soutěžím Švédska a USA. Tamní ligy jsou řadu let stejné, fungují na stejném systému a za stejného počtu týmů. Panuje velká kvalita a konkurence, podobného trendu musí dosáhnout i české soutěže. ČSLH bude od sezony 2022/23 redukovat počty týmu v soutěžích sportovní cestou, tento krok hodnotím kladně a věřím, že přinese požadované změny.

Otázka: Dostávají mladí hráči prostor v seniorských soutěžích?

Respondent č.1 odpověděl, že mladí hráči prostor nedostávají. Uvedl, že by měli hrát v nižších soutěžích, kde místo nich hrají vysloužilí hráči z důvodu výsledků. Respondent č.2 uvedl, že mladí hráči nehrají prakticky nikde. Pamatoval si, že dříve byla v každém týmu pětice juniorských hráčů. Dodal, že extraligové kluby mají spolupráci s kluby v nižších soutěžích, kam posílají mladé hráče hrát. Hráči tam ale nenastupují, pokud si to nepřijede zkontrolovat sám trenér. Důvodem je podle respondenta č.2 opět hra na výsledky, ale i angažování cizinců.

Je důležité si uvědomit, že český hokej je nastavený na výsledkové bázi a většina trenérů upřednostní výhru před rozvojem hráčů. Je to chyba jak v seniorských, tak juniorských kategoriích. Pochopitelně v ČR není možné nasadit tým plný juniorů v 1. lize, nicméně v severských zemích tento princip funguje, hráči v juniorském věku hrají nižší seniorské soutěže a později jsou daleko lépe připraveni na nejlepší ligu. Myslím si, že zejména v nižších seniorských soutěžích by svaz měl dohlížet na pravidelné nastupování juniorských hráčů, například s pomocí nových pravidel pro soutěže.

Otázka: Kde je největší rozdíl mezi výchovou hokejisty v ČR a Švédsku či USA?

Dle respondenta č.1 je to provázanost se školou, díky které by hráči mohli více a lépe trénovat. Jako další rozdíl uvedl velké zapojení taktiky ve hře a cílení na výsledky, Švédci a Američané umí bez taktiky lépe zapojovat individuální dovednosti do hry. V mladších kategoriích respondent č.1 vidí jistá synonyma v systémech, ale starší kategorie v progresu zaostávají. Respondent č.2 uvedl, že rozdíly jsou stále velmi komplexní. Oproti Švédsku a USA jdou děti přetěžováni, zejména v menších klubech a chybí jim kreativita, všestrannost

a volnost. Jako další velký rozdíl určil finance a přístup lidí, dle respondenta č.2 se v ČR musí za vše platit již od nejmenších dětí.

Myslím si, že u mladších věkových kategoriích se rozdíly mezi výchovou v ČR a ostatních státech snižují. Metodiky jsou nastavené obdobně a kvalifikovaní trenéři ví, jak pracovat, bohužel to není vždy pravidlem a velmi to závisí na velikosti měst a klubů, u menších klubů změny nastávají znatelně pomaleji a svaz by měl v tomto směru více zasahovat. Další podmínkou pro mazání rozdílů jsou trenéři, kterých je stále nedostatek, a to zejména u nejmenších dětí. U starších kategorií jsou rozdíly ve výchově stále velké, primárně v přístupu trenérů a dodržování metodiky. Aby se rozdíly zmenšovaly komplexně, je potřeba dodržovat nový systém u všech věkových kategorií.

Otázka: Které změny je potřeba provést, aby se Český hokej vrátil na vrchol?

Respondent č.1 odpověděl, že se musí změnit mládežnické soutěže, styl trénování, aby hráči měli větší volnost a mohli projevit kreativitu. Dále dodává, že je potřeba zvětšit financování klubů od svazu, aby si kluby mohly dovolit kvalitní trenéry pro nejmenší kategorie. Jako poslední změnu zdůraznil přístup samotných hráčů a rodičů. Respondent č.2 uvedl, že zásadní změnou by měla být vzdělanost a počet trenérů u mladších věkových kategorií a zvýšení financování. Další změnu vidí ve snížení počtu týmu v soutěžích, snížení počtu Akademií a zrušení profesionálních smluv a poplatků za juniorské hráče.

Při mém výzkumném šetření jsem se snažil přijít na rozdíly mezi výchovnými systémy v ČR, Švédsku a USA. Změny, které by vedly k přiblížení českého hokeje tomu elitnímu již uvedli respondenti a já s nimi musím souhlasit. Svaz by v tomto ohledu měl více zapracovat na fungování celého systému v praxi a nedržet se pouze teorie. Některé teoretické metody nemohou být kvalitativně prospěšné. Snížení počtu týmů v soutěžích a kvalifikace dostatečného počtu trenérů vidím jako zásadní změny, kterými by měl český hokej projít.

Systém výchovy Českého hokeje prošel od roku 2011 výraznou obměnou, který byl v této práci podrobně zmapován a konzultován. Kvalita hokejové výchovy v ČR je z teoretického hlediska velmi dobře nastavena, praktická část na ní však není schopna navázat primárně ve starších věkových kategoriích. Důvodem je nedostatek financí, nízký počet kvalifikovaných a placených trenérů a velké rozdíly mezi jednotlivými kluby. Domnívám se, že ČSLH se

soustředí spíše na větší a úspěšnější kluby a z výzkumu je patrné, že práce s mládeží a transformace na nový výchovný systém postupuje v menších klubech výrazně pomaleji.

Primárním rozdílem mezi výchovou v ČR a komparovanými státy je jednoznačně spolupráce školství a hokeje, stabilní a kvalitní juniorské soutěže, větší a propracovanější financování a v neposlední řadě kvalita a počet trenérů. Český hokej se potýká s nedostatkem kvalifikovaných trenérů u mladších věkových kategorií, na nedostatku se snaží intenzivně pracovat.

Nový systém Českého hokeje má potenciál vychovat kvalitní generaci hráčů, ale je nutné, aby svaz zhodnotil dosavadní výsledky, zapracoval na změnách a lépe se angažoval v jednotlivých projektech.

Metoda a polostrukturovaných rozhovorů byla vhodná, spolupráce s trenéry z hokejového prostředí byla velmi příjemná a pomohli mi odhalit problematiku výchovy hokejové mládeže v České republice, kterou jsem poté komparoval s elitními systémy ve Švédsku a USA.

8. Závěry

Ve své bakalářské práci jsem si zvolil téma „Výchova hokejové mládeže v ČR a její komparace s vybranými státy“ a zabýval jsem se jí jako bývalý hráč a pozorovatel.

Hlavní cíl bakalářské práce bylo zmapovat výchovu hokejové mládeže v České republice společně s novým systémem Českého hokeje a její komparace s prvky systému ve Švédsku a USA.

Pro zpracování výzkumné části bylo využito několika metod. Metoda polostrukturovaného rozhovoru byla použita k získání podrobných informací a názorů na stav výchovy hokejové mládeže v ČR. Pro srovnání hokejových systémů byla použita metoda komparace. Pro vyhodnocení výzkumné části byla použita analýza získaných dat a metody dedukce a indukce.

Výsledková část odpovídá na předem stanovené výzkumné otázky, podle kterých byl sestaven rozhovor pro respondenty. Další část se zabývá komparací hokeje v ČR, Švédsku a USA, a to v oblastech typických pro jednotlivé systémy.

Z bakalářské práce vyšlo najevo, jakým směrem se ubírá Český hokej a v jaké fázi progresu se momentálně nachází. Na základě výsledků je možné určit, že nový systém Českého hokeje začíná být funkční, ale před dosažením úspěchů ho čeká velmi dlouhá cesta a mnoho změn. Z výsledků nadále vyplývá, kde jsou chyby v českém systému výchovy a že není možné se prozatím rovnat s komparovanými státy.

Tato bakalářská práce by mohla být přínosem pro trenéry, hráče, funkcionáře klubů či Českého svazu ledního hokeje, kteří by chtěli rozšířit své znalosti v problematice výchovy hokejových hráčů v České republice. Práce by mohla sloužit jako reflexe na provedené změny a zároveň může zaujmout širokou hokejovou veřejnost. Dále by čtenáři mohli být informováni o aktuálním stavu Českého hokeje a jeho rozdílech oproti Švédsku a USA.

9. Seznam použitých informačních zdrojů

9.1. Publikované zdroje

1. BÁRTA, Pavel a Martin LESCHINGER. Velké okamžiky ledního hokeje. Ústí nad Orlicí: Flétna, 2005. ISBN 80-903-6520-5.
2. GUT, Karel a Jaroslav PRCHAL. *100 let českého hokeje*. Praha: AS press, 2008. ISBN 978-809-0355-248.
3. HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: základní metody a aplikace*. Praha: Portál, 2005. ISBN 80-7367-040-2.
4. HOLLOWAY, I. *Basic Concepts for Qualitative Research*. Oxford: Blackwell Science, 1997. ISBN 0-632041-73-0.
- 5.
6. JENŠÍK, Miloslav. *Kronika českého hokeje: 1894-2000*. Praha: Olympia, 2001. ISBN 80-703-3711-7.
7. LUKŠŮ, David, Aleš PALÁN a Stanislav KONOPÁSEK. *Stanislav Konopásek: hráč, který přežil*. Praha: Česká televize, 2007. Edice České televize. ISBN 978-80-85005-82-0.
8. REICHEL, Jiří. *Kapitoly metodologie sociálních výzkumů*. Praha: Grada, 2009. Sociologie (Grada). ISBN 978-80-247-3006-6
9. VOJTA, Zdeněk. *Metodika sportovní přípravy v jednotlivých věkových kategoriích*. Praha: ČSLH, 2020.

9.2. Internetové zdroje

1. Britannica. 2021. Ice hockey, History, Rules, Equipment, Players, & Facts [online]. 2021 [cit. 16. 06. 2021]. Dostupné z: <https://www.britannica.com/sports/ice-hockey>
2. Český hokej. 2017. *Akademie ČH* [online]. 2017 [cit. 27. 06. 2021]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/rozvoj-mladeze/akademie-cslh>
3. Český hokej. 2017. *Extraliga dorostu* [online]. 2017 [cit. 06. 07. 2021]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/hokejove-souteze/extraliga-dorostu?seasonId=2021>
4. Český hokej. 2017. *Historie českého hokeje* [online]. 2017 [cit. 16. 06. 2021]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/cesky-hokej/historie-cslh>

5. Český hokej. 2018. *Historie hokeje* [online]. 2018 [cit. 16. 06. 2021]. Dostupné z: <https://historiehokeje.cz/>
6. Český hokej. 2017. *Juniorská liga akademií* [online]. 2017 [cit. 06. 07. 2021]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/hokejove-souteze/extraliga-junioru?seasonId=2021>
7. Český hokej. 2017. *Liga dorostu* [online]. 2017 [cit. 06. 07. 2021]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/hokejove-souteze/liga-dorostu?seasonId=2021>
8. Český hokej. 2017. *Liga juniorů* [online]. 2017 [cit. 06. 07. 2021]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/hokejove-souteze/juniori-liga-junioru?seasonId=2021>
9. Český hokej. 2017. *Mládežnické mistrovství ČR klubů* [online]. 2017 [cit. 06. 07. 2021]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/hokejove-souteze/mladeznicke-mistrovstvi-cr-klubu?seasonId=2021>
10. Český hokej. 2017. *MMČR výběrů krajů (U14)* [online]. 2017 [cit. 06. 07. 2021]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/hokejove-souteze/mmcr-vyberu-kraju-u14?seasonId=2021>
11. Český hokej. 2021. *MMČR výběrů krajů (U15)* [online]. 2017 [cit. 06. 07. 2021]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/hokejove-souteze/mmcr-vyberu-kraju-u15?seasonId=2021>
12. Český hokej. 2017. *O systému Českého hokeje s Filipem Pešánem* [online]. 2017 [cit. 20. 06. 2021]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/rozvoj-mladeze/o-systemu-ceskeho-hokeje-s-filipem-pesanem>
13. Český hokej. 2017. *Počty účastníků v nejvyšších mládežnických soutěžích se výrazně sníží* [online]. 2017 [cit. 06. 07. 2021]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/clanky/po-pristi-sezone-se-vyrazne-snizi-pocty-ucastniku-v-nejvyssich-mladeznickych-soutezich?seasonId=2021>
14. Český hokej. 2017. *Regionální trenéři* [online]. 2017 [cit. 21. 06. 2021]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/treneri/regionalni-treneri>
15. Český hokej. 2017. *Trenéři žáků Českého hokeje* [online]. 2017 [cit. 21. 06. 2021]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/treneri/treneri-zaku-ceskeho-hokeje>
16. Český hokej. 2017. *Výchova talentované mládeže* [online]. 2017 [cit. 21. 06. 2021]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/rozvoj-mladeze/vtm-v-krajich>

17. Český hokej. 2021. *Výchovný proces ČSLH* [online]. 2021 [cit. 27. 06. 2021].
Dostupné z: https://www.ceskyhokej.cz/data/redactor/2248-vychovny_proces_cslh_dl_web.pdf
18. Český hokej. 2021. *Žákovské ligy* [online]. 2017 [cit. 06. 07. 2021]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/hokejove-souteze/zakovske-ligy?seasonId=2021>
19. Gooool. 2007. *Švédský model* [online]. 2007 [cit. 07. 07. 2021]. Dostupné z: <http://archiv.gooool.cz/?p=4662>
20. IIHF Member National Association. 2021. *Czech Republic* [online]. 2021 [cit. 09. 07. 2021]. Dostupné z: <https://www.iihf.com/en/associations/337/czech-republic>
21. IIHF Member National Association. 2021. *Sweden* [online]. 2021 [cit. 09. 07. 2021]. Dostupné z: <https://www.iihf.com/en/associations/1369/sweden>
22. IIHF Member National Association. 2021. *United States* [online]. 2021 [cit. 09. 07. 2021]. Dostupné z: <https://www.iihf.com/en/associations/321/united-states>
23. IIHF. *Pravidla ledního hokeje 2018–2022* [online]. 2. vyd. Praha, 2019 [cit. 27.06.2021]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/data/document/file/cslh-pravidla2018-22-web201215.pdf>
24. LADHE, Stefan. 2017. *Svensk ishockey 2017 2022* [online]. Issuu –Digital Publishing Platform & Content Marketing Solutions. 2017 [cit. 20. 06. 2021]. Dostupné z: https://issuu.com/stefanladhe/docs/svensk_ishockey_2017-2022
25. MAŠEK, Milan. 2017. *Zápasy české hokejové reprezentace (od roku 1993)* [online]. 2017 [cit. 12. 06. 2021]. Dostupné z: <http://hokej.hansal.cz/archiv.html>
26. NHL.CZ. 2021. *Národy v NHL: Počty, historie a nejlepší hráči* [online]. 2021 [cit. 08. 07. 2021]. Dostupné z: <https://www.nhl.cz/narody-v-nhl-pocty-historie-a-nejlepsi-hraci/5020390>
27. NHL.CZ. 2021. *Werbik o působení v USHL: Nováčci to nemají lehké, jsem rád, že to mám za sebou* [online]. 2021 [cit. 07. 07. 2021]. Dostupné z: <https://www.nhl.cz/werbik-o-pusobeni-v-ushl-novacci-to-nemaji-lehke-jsem-rad-ze-to-mam-za-sebou/5011895>
28. NHL.CZ. 2021. *Zámoří není jenom NHL. Poznejte systém severoamerických juniorských lig (2.)* [online]. 2021 [cit. 07. 07. 2021]. Dostupné z: <https://www.nhl.cz/zamori-neni-jenom-nhl-poznejte-system-severoamerickyh-juniorckych-lig-2/5011895>

- z: <https://www.nhl.cz/zamori-neni-jenom-nhl-poznejte-system-severoamerickych-juniorskych-lig-2/5011763>
29. PEŠÁN Filip. In: Youtube [online]. Kanál uživatele Hokej.cz. 18. 11. 2020 [cit. 21. 06. 2021]. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=eZJrVUz4_fk&t=1s&ab_channel=Hokej.cz
30. PEŠÁN Filip. In: Youtube [online]. Kanál uživatele Hokej.cz. 18. 11. 2020 [cit. 21. 06. 2021]. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=GdqnvkYoxLk&t=91s&ab_channel=Hokej.cz
31. PEŠÁN Filip. In: Youtube [online]. Kanál uživatele Hokej.cz. 18. 11. 2020 [cit. 21. 06. 2021]. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=o-MUYFhGWRk&t=109s&ab_channel=Hokej.cz
32. PEŠÁN Filip. In: Youtube [online]. Kanál uživatele Hokej.cz. 18. 11. 2020 [cit. 21. 06. 2021]. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=uxzslH8gNMg&t=66s&ab_channel=Hokej.cz
33. PEŠÁN Filip. In: Youtube [online]. Kanál uživatele Hokej.cz. 18. 11. 2020 [cit. 21. 06. 2021]. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=WgV2gz4oczQ&t=487s&ab_channel=Hokej.cz
34. Pojd' hrát hokej. 2016. *Týden hokeje* [online]. 2016 [cit. 21.06.2021]. Dostupné z: <https://www.pojdhrathokej.cz/sub-page/default/8bf44338-cf21-4aef-ae3c-3e07fc56b208>
35. Pojd' hrát hokej. 2016. *Zaregistrujte se do Českého hokeje a získejte příspěvek na první výstroj* [online]. 2016 [cit. 21. 06. 2021]. Dostupné z: <https://www.pojdhrathokej.cz/page/default/e8316fce-8c4f-4b4c-a766-fb3936cd9046>
36. Rörelsekurvan. 2021. *Var ligger ditt barn på rörelsekurvan?* [online]. 2021 [cit. 23. 06. 2021]. Dostupné z: <https://rorelsekurvan.se/>
37. Sociologická encyklopedie. 2017. *Komparace* [online]. 2017 [cit. 08. 07. 2021]. Dostupné z: <https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Komparace>

38. Sportmanie. 2017. *Průvodce středoškolským a univerzitním hokejem v USA s Jiřím Aberlem* [online]. 2017 [cit. 07. 07. 2021]. Dostupné z: <https://sportmanie.com/pruvodce-stredoskolskym-a-univerzitnim-hokejem-v-usa-s-jirim-aberlem/>
39. Svenska Ishockeyförbundet. 2021. *Elitcertifiering* [online]. 2021 [cit. 24. 06. 2021]. Dostupné z: <https://www.swehockey.se/Spelare/Information/Hockeygymnasium/Elitcertifiering/>
40. Svenska Ishockeyförbundet. 2021. *Svenska Ishockeyförbundet* [online]. 2021 [cit. 23. 06. 2021]. Dostupné z: <https://www.swehockey.se/>
41. Svenska Ishockeyförbundet. 2021. *Talangutveckling för pojkar och flickor* [online]. 2021 [cit. 23. 06. 2021]. Dostupné z: <https://www.swehockey.se/forening/Information/talangutvecklingforpojkarochflickor/>
42. The Canadian Encyclopedia. 2019. *Origins of Ice Hockey* [online]. 2019 [cit. 16. 06. 2021]. Dostupné z: <https://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/origins-of-ice-hockey>
43. VEJVODA, Otakar. 2013. *O švédském hokeji, systému vzdělávání a jejich vzoru ve Finech 2013* [online]. 2013 [cit. 07. 07. 2021]. Dostupné z: <https://www.ihned.cz/hokej/c1-59834030-vejvoda-o-svedskem-hokeji-systemu-vzdelavani-a-jejich-vzoru-ve-finech>
44. Wikipedie. 2021. *Americká hokejová reprezentace do 18 let* [online]. Praha, 2021 [cit. 20. 06. 2021]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Americk%C3%A1_hokejov%C3%A1_reprezentace_do_18_let
45. Wikipedie. 2021. *Americká hokejová reprezentace do 20 let* [online]. 2021 [cit. 20. 06. 2021]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Americk%C3%A1_hokejov%C3%A1_reprezentace_do_20_let
46. Wikipedie. 2021. *Česká hokejová reprezentace do 18 let* [online]. 2021 [cit. 20. 06. 2021]. Dostupné

- z: https://cs.wikipedia.org/wiki/%C4%8Cesk%C3%A1_hokejov%C3%A1_reprezentace_do_18_let
47. Wikipedie. 2021. *Česká hokejová reprezentace do 20 let* [online]. 2021 [cit. 20. 06. 2021]. Dostupné
z: https://cs.wikipedia.org/wiki/%C4%8Cesk%C3%A1_hokejov%C3%A1_reprezentace_do_20_let
48. Wikipedie. 2021. *Švédská hokejová reprezentace do 18 let* [online]. 2021 [cit. 20. 06. 2021]. Dostupné
z: https://cs.wikipedia.org/wiki/%C5%A0v%C3%A9dsk%C3%A1_hokejov%C3%A1_reprezentace_do_18_let
49. Wikipedie. 2021. *Švédská hokejová reprezentace do 20 let* [online]. 2021 [cit. 20. 06. 2021]. Dostupné
z: https://cs.wikipedia.org/wiki/%C5%A0v%C3%A9dsk%C3%A1_hokejov%C3%A1_reprezentace_do_20_let
50. ZACHA, Pavel. 2007. *Švédský model* [online]. 2007 [cit. 07. 07. 2021]. Dostupné
z: <http://www.zacha-hokej.cz/domu/svedsky-model-cenzurovany-clanek>

10. Seznam příloh

Příloha č.1: Polostrukturovaný rozhovor

Pro trenéra HC PZ KLADNO

1. Jak funguje projekt „Pojď hrát hokej“ a „Týden hokeje“, neboli nábor nových hráčů?
2. ČSLH tento projekt prezentuje i tím, že vzdělává kluby a rodiče pomocí seminářů, funguje to v praxi?
3. Jaká je finanční podpora od ČSLH?
4. Jaká je náplň práce žákovského trenéra? Spolupracuje se svazem?
5. Pomocí Regionálních trenérů by měl svaz 1 až 2x měsíčně navštěvovat kluby a pomáhat jim v práci, funguje to v praxi?
6. Projekt Výchova talentované mládeže se zaměřuje na individuální schopnosti hráče, jak ho hodnotíte?
7. Jsou hráči psychicky připraveni na vrcholový sport?
8. Projekt Akademií ČR se prezentuje spoluprací se školou, jak?
9. Mají všechny kluby status Akademie ČR oprávněně?
10. Jak hodnotíte mládežnické soutěže?
11. Kde je největší rozdíl mezi výchovou hokejisty v Česku a Švédsku či USA?
12. Které změny je potřeba provést, aby se Český hokej vrátil na vrchol?
13. Dostávají mladí hráči prostor v seniorských soutěžích?
14. Jak dlouho může trvat, než začne fungovat nový systém Českého hokeje?

Pro bývalého trenéra HC Lev Benešov / HC Slavia Praha

1. Jak funguje projekt „Pojď hrát hokej“, neboli nábor nových hráčů do klubů?
2. ČSLH tento projekt prezentuje i tím, že vzdělává kluby a rodiče pomocí seminářů, funguje v praxi?
3. Jaká je finanční podpora od ČSLH?
4. Jaká je náplň práce žákovského trenéra? Spolupracuje se svazem?
5. Sjednocenou metodiku a práci žákovského trenéra by měl kontrolovat svaz přes Regionálního trenéra, děje se tak?

6. Jak probíhá projekt Výchovy talentované mládeže v Benešově?
7. Jsou hráči psychicky připraveni na vrcholový sport?
8. Jak hodnotíte fungování Akademií Českého hokeje?
9. Projekt Akademií ČR se prezentuje spoluprací se školou, jak?
10. Jak hodnotíte mládežnické soutěže?
11. Kde je největší rozdíl mezi výchovou hokejisty v Česku a Švédsku či USA?
12. Dostávají mladí hráči prostor v seniorských soutěžích?
13. Které změny je potřeba provést, aby se Český hokej vrátil na vrchol?

Příloha č.2: Informovaný souhlas

INFORMOVANÝ SOUHLAS

Informovaný souhlas týkající se bakalářské práce na téma: Výchova hokejové mládeže v ČR a její komparace s vybranými státy

Student: Luboš Příkop, Tělesná výchova a sport se zaměřením na vzdělání – Základy společenských věd se zaměřením na vzdělání

e-mail: l.prikop@seznam.cz

Vedoucí BP: PhDr. Martin Dlouhý, Ph.D

e-mail: martin.dlouhy@pedf.cuni.cz

S Vaším svolením bude proveden rozhovor, který bude zaznamenán na diktafon. Pořízený záznam nebude sdílen nikým jiným než studentem a vedoucím bakalářské práce. Záznamy budou ihned po kompletaci studie vymazány. Úryvky z rozhovoru mohou být použity při prezentaci studie, ale tyto citace budou vždy anonymní. Nemusíte odpovídat otázky, pokud nebudete sám/sama chtít a můžete také kdykoliv odstoupit od rozhovoru nebo studie.

SOUHLAS S VÝZKUMEM

Já

Souhlasím s účastí ve výzkumné studii. Souhlasím se záznamem rozhovoru na diktafon. Rozumím, že mohu kdykoliv od rozhovoru nebo studie odstoupit, a že citace rozhovoru budou použity anonymně, nebudu ve studii identifikován.

Podpis účastníka výzkumu: Datum:

Podpis studenta: Datum:

11. Seznam obrázků

Obrázek č. 1: Rozměry hřiště – str. 17

Obrázek č. 2: Hrazení a ochranné sklo – str. 18

Obrázek č. 3: Rozdělení ledové plochy a pásma – str. 19

Obrázek č. 4: Tvar a rozměry puku – str. 20

Obrázek č. 5: Systém českého hokeje – str. 31

Obrázek č. 6: Statistika projektu „Týden hokeje“ – str. 32

Obrázek č. 7: Počet regionálních trenérů – str. 34

Obrázek č. 8: Akademie ČH – str. 38

Obrázek č. 9: Změny v mládežnických soutěžích – str. 41